

CINCI VREMURI DE RĂSCRUCE

În această sală mică pe care am transformat-o într-o biserică pentru serviciu, mă rog în Numele lui Isus ca binecuvântarea Ta să fie peste noi. Amin.

Vă puteți așeza.

Bună seara, tuturor. Sunt foarte fericit pentru că astăzi pot să fiu din nou în slujba Domnului Isus, ca să-l dau slavă și să-l mulțumesc pentru tot ceea ce a făcut pentru noi.

A fost un privilegiu să dau curs invitației iubitului nostru frate Jackson, și cred că cei mai mulți dintre cei prezenți aici, sunt din biserica lui.

Vreau să vă mulțumesc tuturor, fiecăruia în parte, pentru ceea ce ați făcut pentru noi. De obicei, serviciile noastre se desfășoară în deplină înțelegere cu celelalte biserici. Noi începem o campanie de vindecare numai atunci când toate bisericile lucrează împreună și închiriază un local.

Bineînțeles că atunci ele nu au servicii, ci vin cu toții la serviciul de vindecare. Uneori se adună și douăzeci și cinci de mii de oameni (mă refer la adunările de aici, din America); păcătoșii sunt salvați, iar bolnavii primesc vindecarea.

Acum, noi avem sponsorizarea acestei biserici mici, pentru părtășia cu fratele Jackson, pe care eu îl iubesc mult.

Nu știu dacă este prezent aici, dar mie îmi place mult de el pentru că este un om foarte cumsecade. Mă bucur pentru că aveți un asemenea păstor. Nu știu prea multe despre el, dar am început să-l iubesc deși l-am întâlnit doar de câteva ori.

Fratele Beeler, care stă în balconul din stânga mea, a avut o adunare la biserica fratelui Jackson, iar când s-a întors mi-a spus: „Dacă vrei să întâlnești niște oameni cumsecade, du-te acolo sus în Michigan.”

Un frate de aici, a trecut pe la mine (am uitat cum îl cheamă), și mi-a adus câteva lucruri de la ferma lui. A fost foarte drăguț și eu apreciez mult gestul lui.

Vreau să vă spun că de curând am fost în Elveția și în Germania, unde am avut adunări minunate; în două săptămâni am avut o sută de mii de oameni care s-au întors la Domnul (aceasta este numai în Germania).

A fost minunat, Domnul dându-ne binecuvântarea Sa din belșug. După ce am revenit în țară, m-am dus direct în California ca să mă odihnesc puțin înainte de a începe din nou lucrarea în Vest.

Apoi a venit la mine fratele Jackson și mi-a spus: „De ce nu vii la noi, frate Branham?”

Vă dați seama că nu puteam să-l supăr printr-un refuz, așa că i-am spus: „Frate Jackson, mă chemi la o campanie de vindecare, unde este unitate între predicatori și biserici?”

„Nu, frate Branham, nu-i chiar așa”,
mi-a răspuns el.

„Trebuie
doar să vii la noi.”

„Voi veni”.

„Vom sta doar puțin”, mi-a mai spus
el, „ și vom închiria amfiteatrul școlii.”

„Păi, dacă tot faci aceasta, atunci în
loc de o seară, ar fi bine să stăm trei sau patru seri.”

Așa se face că voi sta aici, vineri,
sâmbătă și duminică. De obicei, bisericile nu au servicii vineri și sâmbătă, dar
duminică
dimineața și seara, au toate.

Iată de ce nu voi întrerupe serviciul
nici unui frate. Vedeți? Oamenii trebuie să vină pentru părtășie, pentru că în
inima mea este dorința de a avea părtășie cu orice om care crede în Isus
Hristos. Poate că părerile lui nu vor corespunde cu ale mele, dar nu vom vorbi
despre aceasta, ci îl voi considera frate cât timp va crede că Isus Hristos
este Mântuitorul lui.

Pe mine nu mă interesează că el este
prezbiterian, metodist, baptist, pentecostal, de la Știința Creștină, romano-catolic
sau orice altceva, pentru că dacă este un copil a lui Dumnezeu, este fratele
meu. Aceasta este credința mea. În ce mă privește, eu stau între denominațiuni

și nu vreau s-o împiedic pe nici una dintre ele.

Odată am predicat în Auditoriul Roberts din Little Rock, Arkansas. Acolo era un frate iubit care mergea de mulți ani în cârje și vindea creioane la un colț de stradă.

Și iată că în seara aceea, în timp ce chemam rândul de rugăciune, Domnul i-a atins inima, așa că dintr-o dată a început să alerge prin clădire, pe deplin vindecat. În ziua următoare, el a alergat prin tot orașul și purta cârjele pe umăr, cu o pancartă pusă pe ele și pe care scrisese: „Nu mai am nevoie de vreascurile acestea!” Oh, cât era de bucuros!

Și erau cam patru sau cinci mii de oameni acolo, ca să asculte predica, iar el mi-a spus:

„Stai puțin frate Branham, pentru că eu nu pot înțelege ceva.”

„Ce nu poți înțelege, frate?”, l-am întrebat eu.

„Când te-am auzit predicând, am fost sigur că ești nazarinean.” Spunea aceasta pentru că el era nazarinean. Vedeți? Apoi a continuat: „Deci, după cum predici, am fost sigur că ești nazarinean. Când am privit însă în jur, am văzut că aproape toți cei prezenți sunt penticostali, iar acum cineva mi-a zis că ești baptist. Nu mai înțeleg nimic.”

„O, dar este foarte simplu, frate. Eu sunt baptist, nazarinean și penticostal.”

Așa este. Noi am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup. Acesta este adevărul, așa că indiferent că ești pentecostal, nazarinean, baptist, sau altceva, Dumnezeu ne adună într-un singur trup, printr-un singur Duh (Duhul Sfânt) și aceasta, prin har, pentru că noi suntem mădulele aceluiasi trup, Capul fiind Isus Hristos.

Acest lucru mă umple de bucurie, pentru că știu că am privilegiul de a fi fratele vostru și că pot avea părtășie cu voi.

Vreau să-i mulțumesc fratelui Jackson și bisericii sale, precum și musafirilor veniți în locul acesta. Mulțumesc pentru participare și păstorilor și tuturor celor care au venit aici, deși nu fac parte din biserica fratelui Jackson.

Dacă nu mă înșel, biserica fratelui Jackson se numește „Biserica poporului” sau „Biserica oamenilor”.

Când am venit aici, am văzut o biserică numită „Biserica Evangheliei Depline” și una care se numea „Adunarea lui Dumnezeu”. Eu știu că voi toți credeți Evanghelia, indiferent de care biserică aparțineți, de aceea vă iubim.

Acum, aș vrea să vă spun că voi puteți face ceva pentru mine, deoarece în curând voi merge peste ocean. Dorința mea este ca Dumnezeu să vă pună pe inimă să vă rugați pentru mine, ca El să-mi dea biruință în încercarea pe care o voi face acolo, de a câștiga cât mai multe suflete pentru Hristos.

Nu voi uita niciodată ce mi-a spus păstorul bisericii baptiste din care am ieșit, în seara aceea când mă pregăteam să mă

rog pentru bolnavi, după ce am povestit despre întâlnirea cu Îngerul și ce mi-a spus El.

El mi-a spus: „Billy, tu ai avut un coșmar. Ce ai mâncat la cină?”

Eu i-am răspuns însă: „Doctore Davis, nu îmi place să te aud vorbind așa. Dacă nu ești de acord cu ceea ce am spus, este treaba ta, dar acesta este adevărul și Dumnezeu va face întocmai cum a spus.”

„O, și crezi că regii și oamenii influenți și puternici din lumea aceasta, vor asculta un bărbat cu șapte clase?”

„Așa a spus El”, am răspuns eu.

Atunci el a continuat: „Billy, cred că ai nevoie de odihnă”.

„Bine doctore Davis, este în ordine. Iată carnetul meu de membru.”

„Oh, nu gândi așa, fiule”, mi-a răspuns el. „Du-te acasă și odihnește-te câteva zile, pentru că după ce te vei simți bine, vei gândi altfel.”

Totuși, eu nu am nimic împotriva bisericii baptiste și cred că ea este la fel de bună ca celelalte. Toate sunt la fel.

Și vă spun ceva. Voi nu veți ajunge în cer pentru că sunteți metodiști, baptiști, prezbiterieni sau orice altceva. Nu, voi nu puteți ajunge în cer decât dacă sunteți creștini, pentru că nu contează de care biserică aparțineți.

Dumnezeu nu va recunoaște niciodată o organizație, pentru că organizația nu a făcut și nu va face vreodată parte din planul Lui. El nu i-a organizat niciodată pe oameni și nici nu a avut vreo organizație, ci oamenii sunt aceia care s-au organizat, dar fără voia Lui. Așa este.

Prima organizație a fost biserica-mamă, biserica catolică, din care au ieșit apoi luteranii; din luterani au ieșit metodiștii, din metodiști au ieșit alții și alții, până când în final au ieșit penticostalii. Desigur.

Biserica romano-catolică este mama organizațiilor. Înaintea ei n-a fost nici o altă organizație, dar dacă voi sunteți o organizație, să nu puneți bariere și să nu-i condamnați pe ceilalți, pentru că dacă puteți trece de gard ca să dați mâna cu ceilalți, este în ordine.

Când eram la tabernacolul baptist, aveam un prieten bun din New Albany. Se numea Johnson și făcea parte din biserica metodistă. Știți ce fel de părtășie era între noi? Ascultați numai.

Când aveam pe cineva proaspăt întors la Domnul, în biserica mea, și omul îmi spunea:

„Frate Branham, aș vrea să mă botezi prin stropire, deoarece mama mea este metodistă și eu am fost crescut ca

metodist,”

îi răspundeam:

„Ascultă, frate. Aceasta este o biserică baptistă, dar am să-ți spun ce vom face. Tu ești un frate sincer, iar eu am un prieten bun la biserica metodistă de pe strada Principală din New Albany, doar la vreo trei mile (aproximativ 5 km) de aici. El este un om minunat, așa că îndemnul meu este să te duci la el și vei fi stropit. Du-te și fii un bun membru al bisericii lui, pentru că nu poți fi un membru al bisericii mele. Sigur că nu. Dar fratele Johnson este un băiat tare bun, deși este cam uscat acolo; nu prea are apă. Cu toate acestea, el este un creștin bun și are mulți membri în biserica lui.”

Iar când se întâmpla ca el să aibă vreun convertit care-i spunea: „Frate Johnson, aș vrea să mă botezi, deoarece ai mei au fost bapțiști, el îi răspundea: „Uite ce-i! Tu n-ai să poți fi un membru bun al bisericii mele, dar am un prieten bun, numit Billy, acolo sus în Jeffersonville, la tabernacolul baptist. Du-te la el pentru că este un băiat bun și vei fi botezat prin scufundare. Da, el te va boteza până când va ieși din tine și ultima bulă de aer...”

Aceasta era părtășia dintre biserica mea și cea a fratelui Johnson, dintre bapțiști și metodiști.

Părerea mea este că ar trebui să simțim cu toții în felul acesta: să fim creștini, și să fim frați; să ne placă din plin părtășia cu alții.

Dacă nu mă înșel, așezarea voastră are ceva german în ea. Aici am văzut oameni viguroși, plini de sănătate, și totul arată foarte bine.

Seara trecută când am trecut pe aici, custodele (persoană însărcinată cu paza unor bunuri) mi-a spus că părinții lui au fost finlandezi. Auzind aceasta, i-am spus câteva cuvinte în această limbă: „kiitos” care înseamnă „Mulțumesc” și „jumalan rauhea” care înseamnă „Pacea lui Dumnezeu să fie cu tine”.

Pentru că a venit vorba de Germania, vreau să spun că acolo am avut una din cele mai bune adunări.

Dumnezeu a făcut din noi un singur popor, cu un singur Duh, așa că oriunde mă duc în lume, văd că creștinii sunt la fel. Între ei nu este nici o diferență, oriunde s-ar afla.

Datorită faptului că noi am avut două războaie cu Germania, când am fost acolo pentru prima dată, m-am gândit că desigur ei ne urăsc, așa că mi-am zis: „Cu siguranță, voi avea o mulțime de neazuri.”

Totuși, pot să vă spun că acolo am întâlnit cei mai drăguți oameni cu care am avut de-a face vreodată. M-au tratat ca pe un frate și am avut o sută de mii de convertiți. Am avut adunări la Hamburg și la Karlsruhe, iar apoi la Lausanne și la Zurich în Elveția. Desigur, voi știți că elvețienii sunt considerați tot un fel de germani, iar unul din marii noștri oameni de știință este german.

Gândindu-mă la poporul german și la inteligența lui, mi-am zis: „Necazul cu Germania este că au avut niște conducători răi care au folosit toată inteligența germană pentru fabricarea de arme și de bombe, cu care să distrugă restul statelor ca să devină stăpânii lumii. În ce-i privește însă pe elvețieni, ei au aceeași inteligență, dar au urmat tot timpul calea păcii, ocupându-se cu fabricarea și vânzarea ceasurilor.” Acesta este adevărul.

Lăsați-L însă pe Hristos să pătrundă
în inima germanilor și ei vor fi la fel de pașnici ca elvețienii. Așa este.

Voi știți că o parte din Germania
este comunistă, iar când am vizitat partea vestică a acestei țări, am ajuns în
apropierea zonei care se află sub controlul Rusiei.

În prima seară de adunări, au venit
câteva mii de persoane, deși biserica reformată a lui Zwingli nu este de acord
cu dumnezeirea lui Hristos.

Biserica elvețiană nu crede că Isus a
fost Fiul lui Dumnezeu, ci spune că Zwingli a învățat că El era Fiul lui Iosif,
dar era numit Fiul lui Dumnezeu.

Iosif n-a avut nimic de-a face cu
nașterea Lui, ci a fost doar tutorele Lui, sau tatăl adoptiv care L-a crescut.

Billy Graham a venit cu o seară
înainte ca eu să-mi încep serviciile acolo, și a avut o adunare bună, dar cu
toate acestea, în ziua următoare toate ziarele s-au legat de el spunând că nu
au văzut niciodată atâta scandal și tăvănoai.

Spuneau că a venit pe platformă ca la
un concert, că avea părul făcut permanent, că se agita ca un vânzător de săpun,
dând din mâini în tot timpul predicii și că s-a parfumat atât de tare încât
mirosea de la o distanță de zece picioare (șase metri).

Când am citit ziarul în dimineața
următoare, mi-am zis: „Dacă au vorbit astfel despre Billy Graham, cum vor vorbi

despre mine?

Noi am avut adunările tot acolo unde le avusese el și am continuat ceea ce vorbise el, adică despre dumnezeirea lui Isus Hristos. Cu toate acestea, Dumnezeu ne-a dat o binecuvântare deosebită, așa că am câștigat peste o sută de mii de suflete pentru Domnul.

Îmi amintesc că într-o seară, când eram în Germania, comuniștii voiau să stârnească o revoltă și am fost amenințat cu moartea.

Cu toate acestea, în seara aceea am avut cam patruzeci de mii de ascultători.

Când am coborât din mașină, am fost înconjurat de trupele speciale care aveau sarcina să mă păzească în cazul că s-ar pune la cale vreun atentat, iar la plecare am fost întrebat dacă mă tem să mai revin acolo.

„Nicidecum”, am răspuns eu, „iar dacă va fi cu voia Domnului, voi reveni oricând.”

Vedeți? Și m-am întors chiar în seara următoare. N-am să uit niciodată acea seară, în care am avut bineînțeles un nou serviciu, fiind păzit iarăși de trupele speciale.

Vreau să vă spun că în Germania sunt foarte mulți spiritiști, iar în seara aceea se aflau și în sală destul de mulți. Duhul Sfânt știa ce este cu fiecare din ei, dar eu nu puteam să le spun numele în limba lor, așa că m-am mărginit să le spun doar ce era cu ei, cine

erau și ce gânduri aveau. Când am ajuns la a patra sau a cincea persoană, în momentul în care m-am întors spre traducător ca să-i spun ceva, am auzit un țipăt. Aduseseră pe platformă o fetiță oarbă, pe care o lăsaseră acolo, iar ea s-a întors și mergea spre partea unde platforma era foarte înaltă și pentru că nu vedea, putea să cadă de acolo.

M-am dus repede și am prins-o de mână. Era cam de vârsta micuței mele Rebeca și avea cam aceeași înălțime ca ea. O nemțoaică mică cu codițe.

Simțindu-mă, fetița a venit la mine, mi-a ținut mâna strâns și mi-a spus (prin traducător, bineînțeles): „Tu ești omul care se va ruga pentru mine?”

„Da”, am răspuns eu.

Auzind aceasta, fetița și-a sprijinit capul de mine, mi-a strâns mâna cu mânuțele ei și a început să plângă. M-am uitat la ea și mi-am zis: „Sărmana copilă...”

Câți dintre voi au fost prezenți la adunările mele? Să vă văd mâinile. Ei, atunci înțelegeți ceea ce spun.

Imediat a venit vedenia și am început să vorbesc cu ea. Domnul îmi vorbea referitor la vederea ei, așa că am dezlipit-o de mine și am ridicat-o. Deodată ea a început să privească în jur; era pentru prima dată în viața ei când putea să vadă lumina.

Curând a început să țipe, iar apoi, când a început să înțeleagă ce se întâmplă, a întrebat:

„Ce sunt lucrurile
acelea?”

„Sunt luminile”, am răspuns eu.

Ea privea în toate părțile clipind
des din ochișori. Când mama fetei a auzit că este vindecată și că poate
vedea, a fost atât de tulburată încât pe drum și-a pierdut pantofii din
picioare. S-a urcat pe platformă și a alergat spre fiica ei, luând-o în brațe.

Fetița a privit-o, iar când i-a
recunoscut vocea i-a spus: „Tu ești, mamă? O, ești atât de frumoasă!”

Acest lucru i-a mișcat atât de mult
pe comuniști, încât mulți dintre ei L-au primit pe Domnul Isus.

Apoi au văzut fotografiile făcute cu
Îngerul Domnului, aici în America, dar n-au putut crede că sunt adevărate, de
aceia mi-au zis: „Noi avem aparate mai bune, v-ar deranja dacă am face câteva
fotografii?”

„Deloc”, am răspuns eu, „chiar vă
rog.”

Astfel, în dimineața următoare am
avut o întâlnire cu biserica reformată elvețiană, la care au participat cam
trei sute de slujitori ai bisericii.

Acolo a venit și acel fotograf german

și m-a întrebat: „Pot să fotografiez? Dacă vă rog, ați putea să-mi faceți un semn cu mâna când va veni Îngerul, ca să-L pot fotografia?”

„Sigur că da, domnule”, am răspuns eu.

Apoi am luat dejunul și am discutat, în timp ce el a făcut mai multe fotografii. Avea un declanșator de la distanță, așa că apăsa doar pe un buton și aparatul se declanșa imediat. Eu nu știu ce a făcut el acolo, privind prin aparatul său peste acea mare adunare de oameni, dar când a venit Îngerul Domnului, i-am făcut semn și am spus audienței: „Acum a venit inspirația.”

Imediat El a început să vorbească, așa că am spus: „Omul care stă acolo, cel cu gulerul de pastor, nu este german, ci italian. El a renunțat la poziția de lider al unui grup de douăzeci și două de mii de comuniști, a luat Biblia, a citit-o și apoi s-a întors la Hristos.

El este din Italia și are o școală mică undeva în munți. Motivul pentru care nu a mâncat nimic în dimineața aceasta, este că de mai mulți ani are probleme cu stomacul.”

Totul era adevărat.

Apoi am continuat: „Acum, Așa vorbește Domnul: du-te și mănâncă, deoarece boala pe care ai avut-o la stomac, s-a dus.”

Și bărbatul acela a început să mănânce ouă și tot ce avea înaintea sa. Toate acestea se petreceau în timp ce omul cu aparatul de fotografiat, făcea fotografii. Vedeți?

Când și-a terminat filmul, s-a dus să-l developeze, iar când a revenit, minune! El era acolo!

Aceasta a zguduit întreaga țară, căci în fotografie se vedea Îngerul Domnului. Da, acolo era Cel ce dădea ungera, iar când El a plecat, s-a dus și ungera.

Aceasta a făcut ca milioane de oameni să Îl primească pe Domnul Isus Hristos acolo în Germania, iar dacă Domnul ne va ajuta, dorim să ne întoarcem acolo în vara aceasta. Vom avea adunări undeva lângă Berlin, pe un mare stadion care a fost construit de Hitler și care are în jur de o sută optzeci de mii de locuri.

Oh, cât de minunat lucrează Domnul! Uneori mă întreb când se va sfârși totul...dar voia Domnului este să lucrăm astăzi.

Voi știți că de multe ori aș vrea să cobor la voi, să dau mâna cu fiecare, să merg acasă la fiecare dintre voi, să discutăm în liniște, dar nu am timp de așa ceva.

Poate sunteți surprinși, dar probabil tot atâția cât sunteți în această clădire, mă vizitează acasă, într-un răstimp de două sau trei zile. Vedeți? Vin oameni din toată lumea: din Finlanda, din Germania, Italia, Australia, de peste tot, ca să mă rog pentru ei.

Iar eu trebuie să merg din loc în loc. Așa se face că astăzi sunt la Sturgis și nădăjduiesc că într-o zi voi reveni aici ca să ne adunăm împreună ca toate celelalte biserici și să avem o campanie de vindecare.

Dacă nu ne vom mai revedea aici, cred că ne vom întâlni într-o zi, când nu va mai fi nevoie de campanii de vindecare, pentru că nu vor mai fi boli. Da, dorința mea este să ne întâlnim pe partea cealaltă a râului, acolo unde voi purta aceeași mărturie pe care o port aici: mântuit prin harul lui Dumnezeu. Așa este. Salvat prin harul Său.

Nu știu când, dar într-o zi voi ajunge la capătul drumului. Cei mai mulți din familia mea au trăit până la adânci bătrâneți. Astfel, bunica mea a trăit până la o sută zece ani, bunicul până la nouăzeci și opt de ani, iar bunicul din partea mamei a murit doar de vreo cinci ani, în vârstă de nouăzeci de ani. Tatăl meu însă a murit la vârsta de cincizeci și doi de ani, fiind ucis de bătură. În ce mă privește, nu aș vrea să trăiesc atât de mult, deoarece cei din familia mea au avut paralizii și tremurături la bătrânețe, iar eu n-aș vrea să fiu așa, pentru că acesta este felul Branham-ilor.

Voi știți că Isaac a orbit la bătrânețe, același lucru întâmplându-se și cu Iacov.

Și într-o zi, când voi avea barbă albă și mă voi simți bătrân, voi ști că am ajuns pe malul râului și că este vremea să trec dincolo. Atunci voi privi în urmă, la necazurile prin care am trecut și la munții pe care i-am urcat, ca să văd că n-am părăsit urmele pașilor Domnului Isus.

Apoi îmi voi scoate coiful mântuirii, îmi voi pune jos scutul și-mi voi băga vechea sabie în teaca veșniciei, după care voi striga din toată inima:

„Doamne, trimite-mi barca, deoarece în dimineața aceasta vin Acasă.”

Da, eu cred că într-o zi voi ajunge acolo și ne vom întâlni cu toții. Până atunci însă, doresc ca Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă credeți că pot să vă ajut cu ceva, vă rog să-mi scrieți, pentru că voi face tot ce pot pentru aceasta.

De multe ori le spun oamenilor:

„Prieteni, am să vin, dar nu pot s-o fac acum pentru că sunt prea mulți.”
Vedeți? Sunt milioane care mă cheamă, așa că nu pot merge peste tot. Să nu credeți însă că vă cer să-mi scrieți din aceleași motive pentru care o fac evangheliștii de la radio, împotriva cărora nu am nimic, care vă dau adresele ca să le trimiteti bani. Eu nu am nevoie de banii nimănui, pentru că dacă aș fi vrut, puteam să devin bogat de zece ori până acum. Dar eu n-am cerut nici măcar un dolar de la cineva și nu am primit nici măcar o singură ofertă în bani. Odată am refuzat un milion și jumătate de dolari, care mi-a fost trimis de un multimiliardar. Atunci ziarele au scris ceea ce le-am spus agenților trimiși de acel bărbat: „Nu vreau bani.”

Costumul pe care îl port acum, îl am de șase ani, iar de atunci îl îmbrac mereu și aceasta nu pentru că aș fi nevoit s-o fac sau pentru că n-aș avea altul. Nu, nu. Aș putea sta numai în hoteluri de lux și multe altele, dar eu trebuie să trăiesc o viață de creștin.

Dorința mea este să fiu la fel ca oamenii care vin să-L caute pe Hristos, și-L rog pe Domnul să mă păstreze așa până la sfârșit.

Să
ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, toate mărturiile, laudele și cântecele, sunt pentru slava Ta. Toate sunt ale Tale, și astăzi dorim să-Ți mulțumim pentru minunata făgăduință pe care ne-ai dat-o, că într-o zi Te vom vedea așa cum ești. Atunci ne vom întâlni cu proorocii Tăi din vechime: cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, cu Daniel, cu Ezechiel și cu toți ceilalți și vom locui pe vecie în Împărăția lui Dumnezeu.

Tată, Te rog să faci ca în inimile noastre să fie o singură dorință – de a trăi ceasul acela. Acum, când suntem gata să deschidem Biblia, ne dăm seama că orice bărbat sau femeie, tânăr sau tânără, care își poate folosi mâinile, este în stare să citească din această Carte, dar Tu ești Singurul care ne poți da descoperirea cu privire la Ea.

Ioan a spus referitor la aceasta următoarele:

„Pe tron stătea

Cineva care avea o carte pecetluită cu șapte peceți și nici un om sau făptură din cer, de pe pământ sau de sub pământ, nu a fost în stare să ia cartea și să-i rupă pecețile ca s-o deschidă. Dar Mielul care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii, a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron și i-a rupt pecețile.” (Apocalipsa 5 – parafrizare).

O, Doamne, Te rog să îngădui ca Mielul să vină și să ne deschidă și nouă această Carte. Vorbește inimilor noastre, Doamne, căci Tu știi ce ne trebuie, deoarece ne-ai pecetluit pentru veșnicie.

Ne plecăm capetele până în țărâna din care am fost luați, și în care ne vom întoarce într-o zi, dacă Hristos întârzie. Totuși, vorbim acestor suflete nemuritoare care locuiesc în noi și,

care nu vor muri niciodată, ci vor fi în veșnicie alături de Tine.

Doamne,
dacă printre noi este cineva pierdut sau aflat pe o cale greșită, îngăduie să se întoarcă astăzi spre Golgota și să se împace cu Tine, prin Hristos. Fă aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile la **Ioel 2** sau la **Fapte 2**. Puteți deschide în oricare din aceste două locuri, deoarece este aceeași făgăduință. Este cu adevărat minunat să vedem că atât în Ioel cât și în Fapte 2 este scris același lucru și că nu este o simplă coincidență.

Eu voi citi ceea ce a spus Petru în **Fapte 2, începând de la versetul 15**, imediat după coborârea Duhului Sfânt.

Noi știm
că Duhul Sfânt S-a coborât peste credincioșii care așteptau puterea lui Dumnezeu, așa cum li se spusese. După ce acest eveniment a avut loc, Petru s-a ridicat și a vorbit mulțimii adunate:

**„Oamenii
aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea
ceas
din zi. Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel:**

„În
zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură:
feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea
vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri.

Da, chiar și peste robii mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea din Duhul Meu, și vor prooroci.

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.”

Să ne oprim o clipă ca să privim lucrurile acestea care au fost proorocite.

Câți creștini sunt printre noi astăzi? Ridicați mâinile. Câți credincioși creștini? O, este minunat! Este foarte bine. Fiind creștini, noi credem că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, nu-i așa? Noi trebuie să-L credem, pentru că Cuvântul Lui nu poate greși. În El nu este nici măcar o greșală, deoarece este desăvârșit.

Adevărul este că noi nu putem înțelege întregul Cuvânt, dar creștinismul nu trebuie înțeles, ci trebuie trăit, pentru că totul se face prin credință și prin har.

Prorocii au proorocit despre multe lucruri, fără să le înțeleagă, fără să știe despre ce vorbesc. Da, ei le spuneau pur și simplu, fără să le înțeleagă.

Daniel a spus clar că nu înțelege, dar

cu toate acestea a scris tot ce i s-a spus, pentru că erau lucruri privitoare la alte timpuri și nu la timpul lui.

Îngerul i-a cerut să pecetluiască până la timpul sfârșitului cartea, pentru că atunci mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți, deoarece vor citi cartea pecetluită, și cunoștința va crește. Îngerul i-a mai spus că atunci, el va avea partea lui și că toate lucrurile spuse de El se vor împlini întocmai.

Vedeți? Mulți dintre prooroci (printre care și Daniel) nu înțelegeau ceea ce scriau, dar cu toate acestea ei le-au scris sub inspirația Duhului Sfânt.

Și iată că aici, în Fapte, Petru vorbește despre proorocia lui Ioel, care se referea la epoca timpurie a bisericii. Eu cred că aproape toți credincioșii știu că biserica a început la rusalii, la cincizecime. Cei ce își spun „penticostali” și-au luat greșit aceste nume, pentru că la cincizecime erau iudeii și nu neamurile. Noi suntem biserica întâilor născuți. Vedeți?

Noi numim aceasta binecuvântarea de la cincizecime (penticosta), toate bisericile afirmând că într-o anumită măsură, sunt o parte a cincizecimii. Ele spun aceasta, pentru că acolo a început biserica nou testamentală.

Cuvântul „penticosta” înseamnă „cincizecime” sau cincizeci, iar sărbătoarea cincizecimii sau rusaliiile, era în legătură cu secerișul, cu aducerea snopului legănat, la cincizeci de zile de la Paște.

Cei care studiază Biblia, înțeleg la

ce mă refer. Fiind creștini, cred că i-ați auzit pe păstorii voștri predicând despre aceste lucruri.

Noi știm că acest mare eveniment, s-a petrecut într-un mod deosebit de felul cum și l-au închipuit oamenii, așa că nu l-au putut înțelege.

Același lucru s-a petrecut și cu venirea lui Hristos, pe care ei îl așteptau de sute de ani. Totuși, pentru că El a venit altfel decât l-au așteptat, nu l-au putut recunoaște, așa că nici măcar n-au știut că a venit.

Adevărul este că Dumnezeu procedează în felul acesta, la fiecare răscruce a timpului. Oamenii se vor gândi și își vor spune: „Va fi așa și așa”, dar cu toate acestea vor trece pe lângă acel eveniment, măcar că au scris totul, negru pe alb.

Să nu credeți că noi nu avem scris astăzi ceea ce se va întâmpla. Ba da, avem totul scris negru pe alb. Cuvântul ne arată clar cum va veni Hristos, dar necazul este că oamenii și-au făcut o mulțime de scenarii posibile și tot felul de scheme despre Hristos, așa că se pare că știu mai mult despre schemele lor decât despre Hristos

Da, fiecare denominațiune și-a făcut o imagine personală cu privire la aceasta.

Totuși, El va veni probabil altfel decât și-a imaginat oricare dintre noi, deoarece Dumnezeu procedează de multe ori în felul acesta.

Acesta este motivul pentru care ar trebui să nu încercăm niciodată să intuim ce va face Dumnezeu și cum va proceda, ci să mergem pur și simplu înainte prin credință, pentru că noi nu putem ghici când este vorba de lucrarea Sa.

Uitați-vă cât de ușor putea să fie totul la prima venire a Domnului. Unde trebuia să se nască El? În Betleemul din Iudeea. Cine ar fi trebuit să știe mai întâi despre aceasta? Caiafa, care era marele preot și ceilalți preoți. Îngerii ar fi trebuit să vină la ei, deoarece erau preoți, și să le spună că S-a născut Hristosul. Vedeți, așa gândeau ei, dar nu, Dumnezeu n-a procedat așa, ci primii care au aflat de nașterea lui Mesia au fost magii, câțiva cititori în stele care au pornit imediat din răsărit ca să-L cunoască, urmând o stea misterioasă.

Nimeni altcineva n-a văzut steaua, doar magii. De ce? Pentru că așa le-a fost dat.

Unii spun: „Eu pot vedea lucruri duhovnicești” și le văd cu adevărat, în timp ce alții spun „Eu nu le văd!” De ce aceasta? Pentru că unora le-a fost dat să vadă, pe când altora nu le-a fost dat.

În timpul acela, astrologii cunoșteau timpul după observatoarele pe care le aveau în fiecare oraș, iar din câte știm noi, acea stea a trecut peste fiecare oraș, venind dinspre răsărit. Înțelepții au călătorit timp de doi ani spre vest, așa că atunci când au ajuns la Hristos, acesta avea doi ani.

Tradițiile spun că magii au găsit un sugar într-o iesle, dar aceasta este doar părerea tradițiilor, pentru că El nu mai era un sugar. Magii

căutau un copilăș de doi ani și nu un sugar, de aceea au fost uciși toți copiii până la doi ani. Vedeți?

Ei n-au găsit un sugar, ci un copilăș, deoarece călătoria lor a durat doi ani. Ei au văzut steaua care a apărut la nașterea Lui și au urmat-o timp de doi ani. Așa spune Biblia.

Și nimeni altcineva n-a putut să o vadă.

De multe ori Îngerul Domnului apare chiar aici, iar cei care-L văd strigă, în timp ce alții spun: „Eu nu L-am văzut!” Și poate voi spuneți: „Păi, frate Branham, ar trebui să-L vadă toți!” Ba nu! Pavel era în călătorie spre Damasc, ca să-i aresteze pe cei care țineau o trezire acolo. Și iată că Domnul I s-a arătat într-o lumină strălucitoare, iar Pavel a orbit. Vedeți? Pe Pavel l-a orbit, în timp ce însoțitorii săi nu au văzut nimic.

De ce aceasta? Pentru că Lumina a venit pentru Pavel. Doar el trebuia să plece de acolo bâjbâind pentru că nu mai vedea. Este adevărat? Dar cei care erau cu el nu au văzut nici o lumină, și aceasta pentru că **Dumnezeu Se descoperă cum vrea El oamenilor pe care-i alege. Este voința Lui suverană.**

El
împietrește pe cine vrea și se îndură de cine vrea. Totul depinde de voia Lui Dumnezeu, nu de voia mea, nici de a voastră. Înțelegeți? El poate să facă tot ce dorește.

Ați citit vreodată în Romani 9, unde Pavel vorbește despre cei doi frați; Esau și Iacov?

Încă înainte ca aceștia să se nască,
Dumnezeu a spus despre ei: „*Pe Iacov l-am iubit iar pe Esau l-am urât.*” (v.13).

Cum putea fi Dumnezeu drept dacă a procedat astfel? Foarte bine, deoarece prin cunoștința Sa mai dinainte, El a știut cât de ticălos va fi Esau. Vedeți? Prin cunoștința Sa, Dumnezeu a putut să facă mai dinainte alegerea. El nu aruncă un om pentru că pur și simplu vrea să-l arunce, deoarece voia Sa este ca nici unul să nu piară. Totuși, prin cunoștința Sa mai dinainte, El a știut ce veți face fiecare dintre voi, încă înainte de a vă naște. Desigur. Prin cunoștința Sa mai dinainte.

El este infinit, este Dumnezeu, de aceea poate totul, știe totul și este pretutindeni. Vedeți? El cunoaște toate lucrurile, acoperă tot timpul, toată înțelepciunea, umple Universul, are toată puterea. El este infinit. Dacă nu ar fi așa, n-ar putea fi Dumnezeu; dacă n-ar putea face orice, n-ar mai fi Dumnezeul cel Atotputernic. Dar dacă este Dumnezeu, înseamnă că poate face orice. Vedeți? Așa trebuie să-L cunoaștem noi.

Și prin această cunoștință a Sa, El a putut să spună mai dinainte tot ce se va întâmpla. Acesta este mesajul despre care aș vrea să vă vorbesc astăzi.

Voi știți cu toții că astăzi este o mare agitație în lume. A început cam cu opt ani în urmă, iar astăzi este în plină desfășurare. Este o trezire puternică, însoțită de semne și minuni, așa că lumea științifică din timpul acesta, nu mai poate nega vindecarea divină. Da, medicii și oamenii de știință, au fost nevoiți să recunoască existența ei.

Despre ce este vorba? De ce se întâmplă aceste lucruri astăzi? De ce au loc asemenea adunări și de ce nu participă la ele toate bisericile? De ce nu vor să dea mâna unii cu alții? Bineînțeles că eu

nu sunt aici ca să vorbesc de rău creștinătatea, nici pentru că aș vrea să vă înșel. Nu, nu! Aș putea fi acasă alături de familia mea, bucurându-mă alături de aceia pe care-i iubesc, dar am venit aici pentru că Dumnezeu mi-a pus pe inimă un mesaj pe care trebuie să vi-l împărtășesc și vouă. Eu sunt conștient de faptul că într-o zi va trebui să dau socoteală de fiecare cuvânt pe care l-am spus și, pentru fiecare adunare pe care am ținut-o și în care i-am învățat pe oameni. Da, va trebui să răspund pentru fiecare cuvânt spus. Eu știu că dacă nu vă spun Adevărul, Dumnezeu mă va judeca pe mine, nu pe voi. Așa este.

Dacă îi avertizez pe oameni, atunci sângele lor nu mai poate fi cerut din mâinile mele, dar dacă știu Adevărul și nu-l spun, atunci sângele lor va fi cerut din mâinile mele. Frații slujitori din biserică, știu că acesta este adevărul.

Mulțumiți-i deci lui Dumnezeu pentru atitudinea voastră față de Adevăr și pentru că v-a dat curajul să-i avertizați pe oameni cu privire la vremurile care vin.

Orice om normal știe că trăim în umbra unei mari distrugerii.

Eu am văzut odată un mieluț care era tare agitat și behăia tot timpul. În jurul lui nu se vedea nimic amenințător, dar cu toate acestea el era tot mai speriat, deoarece simțea o primejdie care se apropia. Lua o gură de iarbă, după care privea din nou în jur și behăia.

Privind mai atent, am observat că mai departe venea furișându-se prin iarbă, un leu.

Micuțul nu avea cum să-l vadă din cauza

ierbii înalte, dar instinctul îi spunea că se află într-un mare pericol.

Uitați-vă la rațe. Primăvara, ele urcă spre nord, unde depun ouă, iar apoi rămân acolo toată vara și își cresc puii.

Unul dintre rățoi se naște ca și conducător și toate rațele îl recunosc. Astfel, când bate primul vânt rece, la începutul lui septembrie și când primul ger atinge vârful munților, conducătorul vine repede în mijlocul lacului, își ridică ciocul și măcăie de patru sau cinci ori, ceea ce face ca toate rațele să se adune în jurul lui. Acesta este adevărul.

Ce va urma? Rățoiul acesta n-a părăsit niciodată lacul, deoarece s-a născut abia în primăvara aceasta, dar cu toate acestea, el se va ridica de pe lac și va zbura drept spre Louisiana, fără busolă sau alt ajutor. De ce? Pentru că este condus de instinct.

Toate rațele îl cunosc și știu că el este conducătorul, așa că îl vor urma oriunde va merge el.

Vedeți? Rațele își urmează conducătorul prin instinct, în timp ce oamenii, care au și ei un Conducător, îl urmează prin Duhul Sfânt.

Dacă o rață trebuie să-și cunoască conducătorul și să-l urmeze pentru a scăpa din primejdia ce-o pândește și să ajungă în siguranță, cu atât mai mult un creștin trebuie să-și urmeze Conducătorul, pe Duhul Sfânt, care îl va scăpa din primejdie.

Întreaga lume este speriată. Am fost în Germania și acolo i-am auzit pe oameni întrebându-se: „Ce să ne facem?” În India am auzit aceeași întrebare: „Ce o să facem?”

În Elveția și oriunde ai merge, auzi aceeași întrebare: „Ce o să ne facem?” Da, întreaga lume tremură.

Și Statele Unite tremură. Marile agenții, Pentagonul etc. cercetează formele supranaturale și nu știu ce să spună. Ce sunt farfuriile zburătoare?

„Oh”, spun ei, „am văzut niște omuleți înăuntru” și tot felul de povești.

Oficialitățile încearcă să nege existența lor, dar ele sunt acolo. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus că vor fi semne în cer și pe pământ. Amin. Noi avem aceste semne, iar ei se tem de ele.

Ați citit titlurile mari din ziarele de săptămâna trecută? În ziarul local era un articol cu interviul dat de un general care a declarat că oricând poate avea loc un atac împotriva Statelor Unite. Desigur.

Instruiesc cetățenii pentru a urmări avioanele de pe cer. De ce aceasta? Pentru că toată lumea tremură.

Vor să amenajeze adăposturi undeva în Kentucky, pentru a adăposti în ele personalul Casei Albe.

Ce se întâmplă? Mielușelul tremură pentru că simte apropierea leului. Oricine este normal și gândește logic, își dă seama că ceva este pe cale să se întâmple.

Iar dacă vă veți uita în binecuvântata Carte a lui Dumnezeu, veți vedea că aceste lucruri au fost anunțate mai dinainte. Da, noi suntem la capătul drumului.

Prieteni, cred că aceasta ar trebui să vă determine să stați puțin jos și să vă faceți un inventar, ca să vedeți clar în ce stare vă aflați.

Dacă de exemplu, te duci la un restaurant și iei o farfurie cu supă, în care găsești apoi o muscă, pui imediat farfuria la o parte și-i faci scandal chelnerului:

„N-am să mai calc niciodată în localul acesta, dacă vă tratați clienții în felul acesta!”

Da, tu ești foarte atent să nu-ți intre cumva ceva rău în trup, dar scoate-ți afară otrava din suflet, pentru că acolo nu este doar o „muscă”, ci totul este stricat. Desigur.

Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să pătrundă peste tot și nu-ți pune mănuși de catifea.

O, este vremea să ne suflecăm mânecile la cămăși și să ne apucăm de predicat Evanghelia, puterea mântuitoare a lui Dumnezeu! Așa este.

Este vremea să stăm pe Cuvântul lui Dumnezeu și pe făgăduințele Lui. Biblia ne spune că trebuie să se întâmple toate aceste lucruri pe care le vedem sub ochii noștri. Ea ne spune că în zilele din urmă oamenii vor fi batjocoritori, așa că vor arăta cu degetul spre cei duhovnicești, vor râde și vor spune că zilele minunilor au trecut.

Cu toate acestea, El a spus că are o Biserică adevărată, care va fi urmată îndeaproape de semne și minuni. Da, noi o avem! Întotdeauna a fost așa, în toate epocile.

Când Dumnezeu a creat totul în mod supranatural, când a chemat lumea la existență, El a vorbit Cuvântul și au apărut toate lucrurile.

Pământul pe care stați astăzi, a fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu vă întreb: dacă El n-a poruncit lumii să vină la existență, de unde a luat material ca s-o facă? De unde a venit? El a chemat-o la existență prin Cuvântul Său. Țărâna și toate lucrurile sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Voi sunteți aici pentru că ați fost chemați la existență prin Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare din voi. Și observați: când îmbătrânești și mori, tu mergi înapoi în țărână, mama tuturor lucrurilor naturale care se pot vedea cu ochiul. Desigur.

Acum aș vrea să fiți puțin atenți.

Când Dumnezeu i-a făcut pe Adam, pe Eva și toate celelalte lucruri, totul era minunat.

Adam putea folosi puterea lui Dumnezeu; putea porunci oricărui lucru și totul i se supunea ca și cum s-ar fi supus lui Dumnezeu.

El avea părtășie totală cu Dumnezeu,
mergea cu El, vorbea cu El, era cu El.

Dar când Eva a păcătuit și din cauza
aceasta au fost alungați din Eden, ei au început să decadă tot mai mult.

Apoi lumea a început să se
înmulțească și să se dezvolte din ce în ce mai mult, așa că au început să-și
construiască orașe. Acesta este un semn al sfârșitului.

Micul Jeffersonville a crescut de la
paisprezece mii de locuitori, cât avea pe vremea când era doar un târgușor mic
situat pe malul fluviului Ohio, la treizeci și ceva de mii cât are astăzi.
Acum, ei strică fermele ca să construiască alte cartiere. De ce fac aceasta?
Pentru că acesta este unul din semnele timpului din urmă. Așa este.

Priviți numai! La început, oamenii au
început să prelucreze piatra, apoi arama și metalele, iar astăzi au ajuns să
facă avioane din aluminiu și nave cosmice.

Vedeți? Multă inteligență, mari
programe educaționale, progres și toate acestea chiar înainte de sfârșitul
lumii.

Voi știți că atunci când a fost pe
pământ, Isus Hristos a spus: „*Cum s-a
întâmplat în zilele lui Noe, aidoma
se va întâmpla și la venirea Fiului Omului.*” (Matei 24.37).

Priviți lumea.

Astăzi am luat masa cu domnul și doamna Wood și am discutat cu ei despre cazurile de divorț și celelalte lucruri rele care pot fi întâlnite tot mai des în Statele Unite. Noi avem cea mai mare rată a divorțurilor din întreaga lume. Da, avem mai multe divorțuri decât oriunde în lume. Biblia spune că bărbații se vor însura, vor mânca, vor bea, vor avea o morală decăzută (Uitați-vă numai în Reno, Nevada), așa că se căsătoresc cu o fată și trăiesc cu ea câteva zile. Apoi dacă n-o plac, o scot afară și o alungă fără nici un fel de proces la tribunal.

Oamenii fără Dumnezeu le aprobă divorțurile, apoi le dau voie să se recăsătorească, dar Dumnezeu spune clar în Cuvântul Său că așa ceva este greșit. Așa este. Și cu toate acestea, ei continuă s-o facă. Civilizația noastră se fărâmițează, dar nu uitați: aceasta este o altă bornă, un semn care indică apropierea sfârșitului.

Uitați-vă apoi la aceste clădiri mari și impunătoare.

Acum voi spune ceva care s-ar putea să vă deranjeze puțin, dar adevărul este că niciodată nu poți predica Evanghelia fără să nu fie cineva care să se supere puțin pentru ceea ce spui. Răbdați însă puțin, pentru că vom privi aceste lucruri cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu.

Știți, eu am crescut în sărăcie. N-aveam nici ce să mâncăm, așa că mama ne dădea porumb fript sau ne fierbea bucățele de piele veche.

Mama credea foarte mult în calitățile uleiului de castor (ricin), așa că în fiecare sâmbătă seara, după ce veneam de la școală, ne dădea câte o porție de ulei de castor.

Mie îmi era foarte greață de el, așa
că mă țineam de nas și-i spuneam mamei: „Oh, mamă este atât de rău la gust!”,
dar ea îmi răspundea: „Dacă n-ar fi rău la gust, nu ți-ar face bine.”

Tot așa este și cu Evanghelia. Ea îți
va strânge stomacul și te va pregăti pentru călătoria pe care o ai de făcut în
săptămâna care urmează. Cu siguranță, Evanghelia îți va produce crampe, dacă nu
ești în ordine cu Dumnezeu. Eu nu spun aceasta ca o glumă, ci pentru că acesta
este adevărul.

Acum, aș vrea să vedeți cu toții,
frați și surori, că suntem în timpul sfârșitului.

Înainte de sfârșitul lumii vechi,
înainte de potop, înainte de prima mare răscruce, Dumnezeu a făcut în mijlocul
poporului semne și minuni, ca astăzi.

O, dacă aș avea timp ca să luăm toate
textele, v-aș arăta că aceeași putere atomică care a distrus lumea de atunci, o
va face din nou în timpul acesta. Ei au construit sfinxul, piramidele și toate
acele lucruri mărețe, nu cu ajutorul energiei benzinei, ci cu ajutorul energiei
nucleare. Acesta este adevărul.

Și desigur, această energie atomică a
ajuns să fie controlată de vreun fanatic, care folosind-o necugetat, a făcut ca
pământul să se depărteze de soare, iar atunci când ceva fierbinte se răcește
brusc, produce aburi, ceea duce la formarea norilor și cauzează ploaia.

Desigur. Este același lucru. Așa se formează
ploaia astăzi, doar că de data aceasta, Biblia spune că nu va mai fi apă ci
foc.

Da, este suficient ca pământul să
iasă numai puțin de pe orbită, și va fi aprins de particulele care vin din
soare. Va fi așa cum a spus Dumnezeu.

Dovezile pe care ni le dă chiar
știința cu privire la venirea Sa, sunt cu adevărat minunate.

Aș vrea să avem o trezire timp de o
săptămână sau două, ca să putem studia amănunțit toate aceste lucruri. Voi
puteți proba științific aceste lucruri și veți vedea că sunt adevărate.

Lumea se află în timpul sfârșitului.
Suntem la capăt.

Vedeți, și atunci s-a întâmplat la
fel ca astăzi. În zilele acelea, a apărut un bărbat numit Nimrod, care voia să
facă o mare uniune, o confederație. Și noi știm că el a reușit să facă o uniune
a tuturor bisericilor și orașelor, apoi a construit un mare oraș pe care l-a
numit Babilon.

Aș vrea să avem timp ca să vorbim
despre aceasta, deoarece tot ce avem astăzi printre noi își are originea în
Geneza. „Geneza” înseamnă „Începutul, Rădăcina, Facerea”.

larba pe care o avem astăzi, își are
rădăcinile în Geneza. Orice copac vine tot de acolo; Adevărul pe care-L avem
astăzi vine din Geneza și din Babilon.

Priviți numai: un Babilon apare la
începutul Bibliei, apoi îl vedem la mijlocul Bibliei și în sfârșit, îl avem și la

sfârșitul Bibliei. Desigur.

Și noi vedem că în primul Babilon, Nimrod, un om fără frică de Dumnezeu, a ieșit și a făcut o mare uniune a tuturor oamenilor.

Priviți ce fac ei acum, în această țară: unesc toate bisericile într-un Babilon modern, care prezintă o Evanghelie socială, umanitară; care neagă puterea Domnului Isus Hristos și vindecarea divină etc; care neagă voia lui Dumnezeu de a-i vedea pe oameni smerindu-se. Da, aceasta avem noi astăzi.

Dar ce s-a întâmplat atunci, în timpul primei mari uniri? Dumnezeu avea pe pământ un om sfânt, care nu s-a lăsat murdărit de lucrurile lumii, ci păstra tiparul original al creației. Numele acestui om, era Enoh. El predica și trăia fără prihană înaintea lui Dumnezeu. Dar acolo mai era un om deosebit și anume: Noe. Vedeți? Întotdeauna Dumnezeu are câte doi martori. Amândoi predicau vestea bună și, țineți minte, chiar înainte de sfârșitul lumii de atunci, Dumnezeu a avut pe pământ îngeri, prooroci. Da, au fost prooroci, semne și minuni, pentru a-i avertiza pe oameni.

Astfel, Noe a arătat lumii vechi o arcă. Faptul că el s-a apucat să construiască o arcă era o mare minune. Cum era posibil așa ceva? Noe era un bătrân de șase sute de ani, cu o barbă albă și lungă și lucra la o arcă, deși de când era lumea nu căzuse nici măcar o picătură de apă, de sus.

Cu toate acestea, Noe spunea: „Va cădea apă din ceruri!” Necredincioșii priveau în sus și-l întrebau: „De unde poate să vină apă de sus?”

Apoi priveau unii la alții și ziceau:
„Doar nu credeți ce spune nebunul acesta!”

Exact așa se întâmplă și astăzi.

Dar Noe pregătea o arcă pentru toți
aceia care doreau să fie salvați.

Acum priviți: dacă astăzi se ridică
un predicator al Evangheliei și vorbește despre puterea învierii lui Isus
Hristos și despre a doua Sa venire, toată lumea îl consideră nebun. Știați că
acesta este adevărul? Amin.

Noe construia o arcă. El nu numai că
lucra în mod miraculos, dar și aștepta o minune.

Biserica de astăzi nu numai că are
minuni în mijlocul ei, dar și așteaptă o minune: venirea Domnului Isus Hristos
și răpirea. Arătați-mi o biserică pregătită, care vede semnele; care-L vede pe
Dumnezeul cel Atotputernic în marea Sa putere, care este în mijlocul oamenilor.

Răpirea va avea loc într-un mod
foarte simplu atunci când va veni Domnul Isus, iar acea Biserică va fi luată,
pentru că crede în ea, în răpire. Da, cu siguranță noi suntem în timpul
sfârșitului.

Noi suntem la răscruce, într-un timp
de răscruce, la sfârșitul unei slujbe și începutul alteia noi. Au fost șase
asemenea vremi, iar acum urmează a șaptea.

Noe construia arca așteptând o minune... El predica supranaturalul. Da, domnilor, el predica despre un Dumnezeu Atotputernic care va distruge lumea prin apă. „Eu”, spunea el, „construiesc arca prin credință”.

Îmi închipui că ei îl credeau nebun, dar într-o zi, când au început tunetele și trăsnetele, minune: animalele au început să se adune lângă corabie.

Cred că acest lucru poate fi văzut și mai clar astăzi, când oposumii se târăsc pe o șosea circulantă, pentru a se așeza „într-un rând de rugăciune”.

Da, aceasta este încă o dovadă că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este aproape, este gata să vină. Amin. Noi suntem în timpul sfârșitului; suntem la răscruce. Desigur.

Observați vă rog, că astăzi mai este ceva la fel ca atunci.

Astfel, când oamenii au văzut că apele au început să curgă din cer, că minunea are loc cu adevărat, toți cei disprețuitori și batjocoritori s-au găsit în afara harului, în afara salvării.

Așa va fi și la venirea Fiului omului: mulți din cei care râd și-și bat joc, spunând că zilele minunilor au trecut, măcar că în fiecare zi se întâmplă minuni în viețile credincioșilor, în ziua aceea își vor da seama că nu mai au nici o șansă; că trezirea lor este prea târzie. Atunci ușile îndurării vor fi închise pentru ei, iar altarul va fi plin de fum și nu va mai fi nici o posibilitate de întoarcere din păcat, pentru

că Cuvântul spune:

„Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe.” (Apocalipsa 22.11). Așa spune Biblia, iar voi știți că o credem, nu-i așa?

Acum observați altceva, un lucru foarte mare: când șuvoaiele au început să vină și apa creștea, în loc să se îngrijoreze, Noe se odihnea în arcă. Amin. Noe, care îl urmase în totul pe Dumnezeu, se odihnea liniștit în timp ce arca lui plutea pe suprafața apelor.

Același lucru este valabil și pentru credinciosul de astăzi, care este în Hristos Isus: pe el nu-l interesează câte bombe atomice există. Nu, el nu are grija aceasta.

Predicatorii de astăzi încearcă să facă pe educatorii, așa că spun: „Nu mai fă asta, lasă-te de cealaltă! Uită-te la biserica mea”, dar aceasta nu este treaba noastră, ci a poliției. Da, poliția trebuie să se ocupe cu reeducarea celor care ajung în închisoare.

În ce ne privește, noi suntem predicatori ai Evangheliei și ca urmare trebuie să le vorbim oamenilor despre Isus Hristos, ca să fie născuți din nou prin Duhul Sfânt. Dacă se întâmplă aceasta, acel om intră sub călăuzirea lui Dumnezeu. Voi știți cu toții că acesta este adevărul.

Vedeți,
Cuvântul spune că la venirea Fiului omului, va fi la fel ca în zilele lui Noe: oamenii vor mânca, se vor însura și se vor mărita, vor fi batjocoritori și toate celelalte. Da, noi trăim în timpul sfârșitului.

Iată că tocmai în mijlocul acestor oameni încep să apară semne și minuni, și tot din Cuvântul lui Dumnezeu știm că se vor ridica prooroci. Da, înainte de sfârșit, „*fiii și fiicele voastre vor prooroci...*” (Ioel 2.28). Este adevărat? Desigur, ei vor prooroci. Și tot acolo scrie că „*tinerii vor avea vedenii.*” Dar deși este scris, oamenii numesc aceasta telepatie. Da, ei o numesc oricum, numai ca venind de la Dumnezeu nu.

Voi știți

că Isus a spus că dacă ei L-au numit pe Stăpânul casei Beelzebul, cu atât mai mult îi vor numi așa pe ucenicii Săi.

Noi trăim în timpul sfârșitului. Da, am ajuns într-un timp de răscruce în care putem vedea toate aceste lucruri.

După distrugerea de la potop, când lumea a fost ștearsă de pe pământ, Dumnezeu a început să reconstruiască din acel haos.

Dar ce a urmat după aceea? Oamenii au început să fie din nou iubitori de sine și să privească la lucrurile lumii în loc să privească la Dumnezeu, spunându-și: „Gata! Zilele acelea au trecut. Astăzi nu mai poate fi vorba de așa ceva!”

Ei se întorc acum, la timpul în care Israelul s-a dus în jos și a ajuns să fie rob în Egipt, timp de patru sute de ani. Națiunea care se afla în fruntea celorlalte națiuni, a fost doborâtă din pricina păcatului și a necredinței, pentru că nu s-a încrezut în Dumnezeu. Da, ea ajuns în Egipt pentru că așa a spus Dumnezeu.

Și acolo a trebuit să vină un timp al separării, iar noi am ajuns tot acolo: când Dumnezeu separă oile de capre. Așa este. Este timpul separării.

Priviți. S-ar părea că El nu le-a dat importanță, că i-a lăsat să facă tot ce voiau, să nege supranaturalul. Ei aveau de făcut cărămizi și multe alte munci ca să-l mulțumească pe Faraon, iar supranaturalul dispăruse de multă vreme.

Dar iată că într-o zi, Dumnezeu a hotărât că trebuie să pregătească poporul pentru o lungă călătorie, iar când Atotputernicul vorbește, urmează minunile.

Astfel când a vorbit Dumnezeu, s-a născut un băiețel, Moise, iar ei au putut să vadă încă de la nașterea lui că este un copil deosebit.

Dumnezeu n-a rămas niciodată fără un martor. Astfel, El l-a purtat în mod miraculos pe Nil și în alte situații, a avut grijă de el și l-a dus chiar în palatul lui Faraon, unde a fost crescut și educat.

Apoi anii au trecut, și iată că într-o zi, la poalele unui munte stătea un bătrân de optzeci de ani, care nu-l ascultase pe Dumnezeu, dar în fața lui se desfășura acum o vedenie minunată: un înger vorbea cu el din mijlocul unui rug aprins.

Ce era acesta? Momentul când trebuia să apară un prooroc; era timpul când trebuiau să apară îngeri; era un timp de răscruce.

Astfel, Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și l-a trimis în Egipt. El l-a trimis și pe Aaron, iar urmarea a fost că s-au întâmplat minuni. De ce? Pentru că era un timp de răscruce, un timp al sfârșitului.

Dar și atunci au fost împotriviți, pentru că întotdeauna au fost astfel de oameni, chiar și în zilele de dinaintea potopului. Astfel, împotriva lui Moise s-au ridicat lane și lambre, care au spus: „Noi putem face ceea ce faci tu. Da, tu vindeci unul singur, dar noi putem vindeca o mie de bolnavi.”

Exact așa se întâmplă și astăzi. Astfel, avem printre noi înșelători care se pretind a fi ceea ce nu sunt în realitate, iar Biblia vorbește despre ei, spunând:

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” (2Timotei 3.8). Da, acești oameni se ridică în timpul acesta de răscruce în care trăim noi.

lane și lambre au stat în fața lui Moise atunci când acesta a făcut o minune de la Dumnezeu. Desigur. Când toiagul lui Moise s-a prefăcut în șarpe, acești imitatori au făcut la fel cu toiagele lor. Apoi, când Moise a lovit Egiptul cu urgii, au făcut și ei la fel. Dar acolo era Diavolul. Însă Biblia spune: *„...când va năvăli dușmanul ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.”* (Isaia 59.19).

Și astăzi avem o mulțime de

Înșelători: bărbați care par creștini, care pretind că sunt creștini, dar a
căror inimă este la fel de neagră ca și pereții smoliți ai iadului.

Sunt o mulțime de păstori care ar
face mai bine dacă s-ar apuca să cultive porumb pe undeva; sunt bărbați care
deși au cele mai înalte studii teologice, nu știu despre Dumnezeu nici cât știe
un băștinaș din Africa despre Istoria modernă.

Vorbește-le numai despre puterea lui
Dumnezeu, despre puterea învierii Sale, și-ți vor răspunde imediat: „O, acesta
este fanatism! Aceste lucruri s-au întâmplat numai odinioară!” Dar eu vă spun:
aceasta arată ce sunt ei în realitate. Adevărul este că acești oameni nu-și dau
seama în ce timp trăiesc. Voi știți că acesta este adevărul.

Aceste lucruri s-au întâmplat și în
trecut, iar eu iau aceste umbre de atunci, ca să puteți vedea realitatea de
astăzi.

Voi, cei care stați aici, îi veți
sluji lui Dumnezeu? Eu nu vă trimit să mergeți la vreo biserică, deoarece toate
sunt la fel, ci îndemnul meu este: „Veniți la Hristos!”

Care a fost încercarea, testul final
din Egipt?

Pentru astăzi, ni s-a spus că
Antihristul va avea putere. Ce fel de putere? Să facă minuni mari. Nu spune așa
Biblia? Ba da. Să citim ca să vedeți că acesta este adevărul:

„...făcea semne

mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.” (Apocalipsa 13.13).

Este adevărat? Dar nicăieri în Biblie, nu scrie că Antihristul va vindeca bolnavi, deoarece el nu poate face aceasta. Astfel, în Exod 15.26 citim: *„Eu sunt Domnul, care te vindecă.”*

Și acolo în Egipt, a fost un test pentru a vedea cine este adevărat și cine este fals.

După cum am spus deja, atunci când Aaron a aruncat jos toiagul, acesta s-a prefăcut în șarpe, dar și lane și lambre au făcut la fel. Totuși, ei n-au putut aduce păduchii, așa că au fost nevoiți să recunoască că *„Aici este degetul lui Dumnezeu”*. (Exod 8.19).

O, Doamne, iar astăzi mulți gânditori moderni consideră că vindecarea divină vine de la Diavolul. Dar nu, nu este adevărat! Este Puterea Atotputernicului Dumnezeu și se poate primi prin credința fiecăruia în Domnul Isus cel înviat, deoarece Cuvântul spune:

„Adevărat, adevărat vă spun că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face unele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” (Ioan 14.12). Apoi, Dumnezeu i-a condus prin mijlocul Mării Roșii, pe care a despicat-o înaintea lor prin credință, așa că au trecut-o ca pe uscat și a făcut multe alte semne și minuni prin care oamenii au putut să vadă că se află într-un timp de răscruce.

Aș vrea să avem mai mult timp ca să

vorbim despre aceasta, dar mai am încă câteva răscruci despre care aş vrea să vorbim.

În călătoria sa spre țara făgăduită, Avraam avea cu el un membru căldicel al unei biserici căzute: pe nepotul său, Lot. Da, Lot era membru căldicel al unei biserici pro-moderniste și slabe cum avem și astăzi.

Astfel de oameni au fost în toate timpurile și-i avem și astăzi; oameni care au numai o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu.

Și iată că Lot mergea înainte cât se poate de religios, dar când a ajuns la testul înțelegerii lui duhovnicești...

Această înșelăciune a început demult, când Cain, un bărbat modern, a construit o biserică și un altar. Ceea ce vreau să spun prin aceste comparații, este că tu nu vei fi niciodată mântuit pentru că mergi la biserică; trebuie să fii născut din nou.

Uitați-vă la Cain și la Abel. Vom merge puțin înapoi, pentru câteva minute. Cred că puteți vedea că aici este vorba de „pro” și „contra”, sau de bine și rău, cum avem întotdeauna.

Astăzi este exact la fel. Priviți numai: Cain și Abel, au construit fiecare câte un altar lui Dumnezeu. Dacă tot ceea ce cere Dumnezeu este apartenența la o biserică, înseamnă că și Cain ar fi fost primit.

Priviți. El a îngenuncheat și I s-a

Închinat lui Dumnezeu. Este adevărat? El s-a închinat lui Dumnezeu în mod sincer.

Deci, dacă sinceritatea este tot ceea ce cere Dumnezeu, înseamnă că și Cain ar fi trebuit să fie primit.

Calea aceasta este aparent corectă, dar lăsați-mă să sădesc acest adevăr adânc în inimile voastre, ca să-l puteți înțelege.

Noi avem nevoie de descoperirea duhovnicească.

În zilele acelea, nu exista încă Biblia și nu erau decât câțiva oameni, dar prin descoperire divină, Abel a putut să aducă, prin credință, un miel.

Cain, în schimb, a adus fapte și apartenența la o biserică, spunând: „Cu siguranță lui IahVeH Îi place ceea ce este frumos!”

Astfel, el și-a împodobit altarul cu flori și plante, așa cum faceți voi la Paști. Apoi plecați și mai reveniți peste un an, tot de Paști.

Dar Dumnezeu nu vrea flori de Paști pe altar! Sigur că nu. Ci, te vrea pe tine pe altarul Său.

Cain a luat din fructele câmpului și

le-a așezat pe altar, spunând: „O, IaHVeH, ești atât de minunat!”

Dacă am avea timp să mergem puțin și mai înapoi, ca să vorbim despre natura tăticului lui, Diavolul!

Dar Abel, *„Prin credință, a adus lui Dumnezeu o jertfă mult mai bună decât Cain”*.

Așa ne spune Pavel în Evrei 11.4.

Prin descoperire dumnezeiască, Abel a văzut că sângele ne-a făcut muritori și nu fructele câmpului. O, Doamne, și când te gândești că unii predicatori mai cred că ei au mâncat mere! Vai, vai, vai!

Acum n-aș vrea să credeți că glumesc, dar frate, dacă faptul că au mâncat mere le-au făcut pe femei să vadă că sunt goale, atunci ar trebui să le dăm și astăzi să mănânce câteva mere. Da, domnilor. Spun aceasta pentru că este o rușine felul în care trăiesc oamenii; felul în care umblă pe stradă fetele tinere și bunicuțele, după care merg la adunare, cântă în cor și spun că sunt „creștine”.

Roadele voastre arată cine sunteți.

De ce vreți să vă scoateți hainele de pe voi? Biblia vorbește despre o singură persoană care a făcut aceasta: un bărbat stăpânit de mai mulți draci. (Luca 8.27)

Eu nu vreau să par nepoliticos pentru că v-am spus aceasta, ci doresc să vă avertizez, deoarece s-ar putea ca acum să fie pentru ultima dată când vă văd și vă vorbesc.

Deci Abel a văzut adevărul petrecut în Eden, prin descoperire divină. Acum priviți! Atunci când Isus a coborât de pe muntele schimbării la față, a făgăduit că Biserica Sa va fi zidită pe aceeași temelie: pe descoperirea divină.

Desigur. Biserica Sa nu va fi zidită pe o lege scrisă, nici pe o mulțime de crezuri omenești, ci atunci când a coborât de pe muntele schimbării la față, Isus i-a întrebat pe ucenicii săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Și ucenicii I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie, alții: Ieremia sau unul din prooroci.”

„Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus a luat din nou Cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”
(cu alte cuvinte, El spunea: „Tu nu ai învățat aceasta în nici un seminar și din nici o carte”).

„Și pe această piatră (descoperire), voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”
(Matei 16.13-18).

Ce este aceasta? Descoperirea

dumnezeiască a faptului că Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu, este Domnul, deoarece Biblia spune că „*Nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt*”, adică prin descoperire divină. Da, atunci când Duhul Sfânt vine și vă atinge, descoperindu-vă că El este însuși Dumnezeu, vă dați seama unde stați. Dacă nu aveți această descoperire, voi nu sunteți născuți din nou; nu aveți cunoștință dumnezeiască, ci luați doar ceea ce vă spune mămica voastră sau predicatorul, fără să puteți face însă deosebirea.

Dar voi ce părere aveți? Nu veți avea nici una, până nu vi se va descoperi. Aici este răscrucea; este perioada când va veni Capul tuturor lucrurilor; când timpul se va încheia și va începe veșnicia.

Când Lot a ales să meargă în locurile cele mai bune ale țării, o, el putea să construiască biserici mari! (Uitați-vă, nu este și astăzi aceeași tendință?). Se afla în locuri bine irigate.

„Desigur,
biserica noastră este cea mai mare, are cei mai mulți membri”.

Probabil că soția lui a ajuns conducătoarea „cercului de cusut”, iar el era primarul orașului, așa că le mergea foarte bine.

Cu toate acestea, el a pierdut ceva.

Da, el a stat acolo până când lumea din jur a devenit un haos; astfel încât bărbații au decăzut atât de tare că nu s-au mai folosit în mod firesc de trupurile lor.

Perversiunea era un semn al sfârșitului, iar astăzi vedem că homosexualitatea este într-o continuă creștere și la noi. Cam 40% din funcționarii guvernamentali practică așa ceva. Aceasta este părerea ziarelor și așa este.

Eu primesc foarte multe scrisori de la mame care sunt îngrijorate pentru fiii lor. Pe partea cealaltă, femeile au devenit dumnezeul lumii.

Frate, aceste fâlfâite provoacă căderea bărbaților mai repede ca orice altceva. Da, femeile cu rochiile lor...

O, voi vă uitați la televizor și le vedeți pe femeile acelea decăzute, apoi încercați să le imitați, fără să vă gândiți că au fost măritate de patru sau cinci ori. Adevărul este că unele dintre ele n-ar fi bune nici ca preș la ușă, dar cu toate acestea voi vi le luați de model, în loc să-L primiți pe smeritul nostru Domn Isus care a murit la Calvar ca să vă scoată din păcat.

Ar fi cazul să vă decideți să-L alegeți pe El, chiar astăzi. Amin.

Părerea mea este că jumătate din membrii bisericii moderne de astăzi, n-ar ști să vă spună când S-a născut Isus sau alte lucruri de felul acesta, dar cunosc cu lux de amănunte revistele ilustrate și ce a jucat nu știu ce actriță, nu știu când. Ce rușine!

Poate spuneți: „Ce tot predici acolo, frate?” Adevărul, și vreau să mă ascultați! Sigur, este neplăcut să vorbim despre felul în care merg lucrurile în lumea modernă, dar acesta este adevărul

care ne arată că suntem în timpul din urmă.

Uitați-vă la ceea ce s-a întâmplat în Sodoma și Gomora, iar apoi uitați-vă la ceea ce se întâmplă astăzi. Bărbații sunt atât de plictisiți de femei, încât nu mai au nici un respect pentru ele. Da, astăzi poți să vezi foarte rar un bărbat care își ridică pălăria în fața unei femei, și aceasta pentru că nu mai au nici un respect pentru ele. Dar chiar femeia și-a făcut aceasta.

Voi vorbiți despre delicvența juvenilă și despre alte lucruri de felul acesta, dar părerea mea este că mai degrabă putem vorbi despre o delicvență a părinților. De ce spun aceasta? Pentru că unii din voi vă lăsați fetele să plece noaptea de acasă, la câte o petrecere cu băuturi și țigări. Apoi, se întorc dimineața doar cu jumătate din haine pe ele și cu machiajul întins pe toată fața.

Și cu toate acestea, voi le numiți ignorante pe mamele adevărate de la țară, pe femeile din Kentucky, care știu cum să-și crească copiii. Și vă spun. Ele ar lua o nua bună și ar folosi-o atât de bine, încât fetele acelea nu s-ar mai da jos din pat cam vreo șase luni. Da, ele ar „cerceta” cu nuiua ce haine și-au dat jos fetele lor. Așa trebuie făcut. Amin. Noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru acele mame de modă veche.

Și eu am două fete și nu știu ce va fi cu ele când vor mai crește, dar pot să vă spun că dacă una dintre ele ar îndrăzni să stea pe plajă, pe jumătate goală în fața bărbaților (cum le văd adesea pe fete) sub pretextul că stă la plajă, s-o vedeți numai cum ar sta în bătaia mea! Da, aș bronza-o eu atât de bine că n-ar uita niciodată aceasta! Desigur.

Fraților, noi nu avem nevoie de niște

credincioși leșinați și formali, ci ne trebuie o trezire ca aceea a lui Pavel, una trimisă de Dumnezeu. Noi avem nevoie de Duhul Sfânt; avem nevoie de Isus Hristos în puterea învierii sale, astfel încât semnele și minunile să însoțească cu putere predicarea Evangheliei. O, și le vom avea! Nici chiar toți diavolii din iad nu vor putea opri aceasta, pentru că Dumnezeu a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla în timpul sfârșitului și așa va fi. Desigur.

Sodoma și Gomora au ajuns la o răscruce, deoarece răul se cuibărise înăuntru, iar atunci când răul se stabilește undeva, Dumnezeu trimite un prooroc adevărat. Iar pentru acel timp, proorocul a fost Avraam. Amin.

Ce s-a întâmplat? În Sodoma au apărut cei doi îngeri în trupuri omenești. De ce? Pentru că sosise timpul sfârșitului. Astfel, ei au predicat mulțimii, dar fără nici un rezultat.

Nu este la fel și astăzi? Ba da.

Iar rezultatul neascultării a fost că Dumnezeu a șters acele cetăți de pe fața pământului. Nu a mai rămas acolo decât o urâciune: soția lui Lot preschimbată într-un stâlp de sare. Da, ea stă acolo privind înapoi ca o avertizare că vor mai fi și alte răscruci. Desigur.

Atunci când cei doi îngeri predicaseră adevărul, fiicele lui Lot stătuseră deoparte și râseseră, iar astăzi este la fel, pentru că trăim în timpul sfârșitului.

Aș fi vrut să mai vorbim puțin despre această răscruce, dar trebuie să mergem la alta.

Anii au trecut și iată că a venit o vreme când Israelul a avut nevoie de o schimbare, deoarece Ahab s-a căsătorit cu Izabela, micuța flușturistică vopsită, care a adus idolatria în Biserica lui Dumnezeu.

La fel s-a întâmplat și astăzi. Atunci când oamenii duhovnicești au devenit formali, au transformat biserica într-o lojă, într-o partidă. Voi știți că acesta este adevărul, de aceea nu trebuie să o ascundem. Astfel, de la metodiști mergeți la bapțiști sau la prezbiterieni, iar dacă apare ceva ce nu vă place, vă luați actele și mergeți să vă înscrieți în altă parte, la o altă partidă.

Mai bine ați azvârli toate hârtiuțele acelea și L-ați ruga pe Dumnezeu să vă nască din nou în Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși de Dumnezeu în cartea Vieții din ceruri, și care nu sunt mutați dintr-o partidă în alta. Așa este.

Eu n-am nimic cu metodiștii și nici cu bapțiștii, prezbiterienii, sau cu ceilalți, dar acesta este adevărul. Și este așa pentru că nu se predică Evanghelia și nici nu se avertizează oamenii cu privire la ceea ce spune Cuvântul. Da, noi avem nevoie de predicatori care să vestească Evanghelia și să-i avertizeze pe oameni cu privire la ceea ce va veni.

Și priviți! Atunci când Israelul a ajuns la răscruce, Dumnezeu a trimis un prooroc cu Cuvântul Domnului: pe Ilie, iar când s-a întâmplat aceasta, au fost îngeri și semne și minuni.

Ilie a închis cerul așa că nu a plouat trei ani și jumătate, apoi a făcut multe alte lucruri: semne și minuni în fața oamenilor, ca să dovedească Adevărul lui Dumnezeu. Aceasta a fost cea de-a

patra răscruce.

Priviți-o acum pe cea de-a cincea.

Uitați-vă la ei cum se bagă în problemele altora, cum vor să explice totul, toată puterea Lui, cum spun că nu mai există supranatural, că nu se mai fac minuni. Da, ei s-au întors în Babilon, așa că au parte numai de probleme și de necazuri. Noi am ajuns la o răscruce a timpului de aceea le avem pe toate acestea printre noi. Așa este.

Știu că mă veți numi „holly-roller ” sau oricum, pentru că v-am spus aceasta, dar nu mă interesează. Puteți să o faceți cât vreți; eu mă simt foarte bine, pentru că știu că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este viu și lucrător, iar cei care cred în El și în lucrarea Sa, au parte de supranatural. Așa este.

Și iată că, chiar înainte de a cincea răscruce, era un bărbat cinstit, Zaharia, care se ruga Domnului pentru un copil. Și ce s-a întâmplat? I s-a arătat un înger; aceasta se întâmpla pentru prima dată de la Maleahi încoace (de patru sute de ani).

Îngerul a spus că se va întâmpla o minune, iar el a crezut aceasta. Nu a crezut de la început, așa că Dumnezeu „l-a ajutat” puțin. El avea mărturiile lui Avraam, ale lui Isaac, ale Sarei, Anei etc. dar cu toate acestea s-a gândit: „Oh, Dumnezeu a făcut aceste lucruri cu mulți ani în urmă, dar astăzi nu mai este așa ceva.”

Atunci Îngerul i-a spus: *„Eu sunt Gavril, care stau în prezența lui Dumnezeu și cuvintele mele se vor împlini așa cum ți-am spus, dar pentru că te-ai îndoit, vei fi mut până în ziua în care se va naște copilul, căruia îi vei pune numele Ioan.”* (Luca 1.19-20 – parafrizare). Amin.

Timpul de răscruce sosise. Era o vreme în care toate minunile erau explicate ca fiind false, dar cu toate acestea, iată că zilele minunilor se întorseseră în mijlocul poporului. Era o schimbare, o trecere de la lege la har. Astăzi, timpul de har se schimbă din nou, este un timp de răscruce în care au loc lucruri mari -semne și minuni – pentru că Atotputernicul vorbește. Cu siguranță.

Atunci când a vorbit Dumnezeu, o femeie căreia nu-i mai venea rânduiala femeilor a avut un copil, iar soțul ei, Zaharia, a fost vindecat de Domnul în momentul când a scris pe tăbliță numele copilului: Ioan. Da, el a avut parte de vindecarea divină.

Apoi, același înger s-a dus la o tânără care nici măcar nu era căsătorită și i-a spus că va avea un bebeluș. Ea l-a crezut și astfel Copilul făgăduit S-a născut.

El a avut încă de la început vedenii, așa cum spune Biblia și le-a spus oamenilor în față cine erau și ce gândeau. Dar fariseii nu l-au crezut, ci au spus: „Zilele minunilor au trecut! Astăzi nu se mai întâmplă așa ceva, iar Omul acesta lucrează cu ajutorul lui Beelzebul.” Domnul Isus le-a răspuns însă:

„Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa lui? (Matei 10.25), apoi a adăugat: „Dacă Eu scot dracii cu Beelzebul, domnul dracilor, voi cu cine îi scoateți?” (Luca 11.19 – parafrizare). Vedeți, acesta este punctul în care ei s-au pierdut, unde au dat faliment.

Totuși, Stăpânul a fost urmat de semne și minuni, așa că a vindecat bolnavii, a înmulțit pâinile și peștii, hrănind mulțimile; pentru aceasta folosindu-Se de puterea Sa la nivel de atomi:

a înviat morții etc.

Da, minunile au apărut și s-au înmulțit cu cât timpul răscrucii era tot mai aproape, iar astăzi se întâmplă la fel.

Fraților, vine un ceas când întreaga lume va fi zguduită de puterea lui Dumnezeu.

Așa este. Iată că minunile se întâmplă deja, dovedind că ceasul acela este tot mai aproape.

Suntem aproape de sfârșit.

Minunile din slujba Domnului Isus, au fost din ce în ce mai multe și mai mari, iar în final L-au atârnat pe cruce. Când s-a întâmplat aceasta, Dumnezeu a răspuns din cer, așa că soarele a refuzat să strălucească; luna s-a întunecat, stelele nu și-au mai dat lumina. Da, când Fiul lui Dumnezeu a murit pe Calvar, natura a răspuns. Dar deși sub ochii lor se petreceau semne și minuni, oamenii religioși cu inima împărțită, continuau să zică: „Este un spiritist și nimic mai mult. Un Beelzebul.”

Când au făcut aceasta, pământul s-a supărat atât de tare încât trupurile moarte au ieșit afară din morminte împreună cu El, și s-au arătat multora. (Matei 27.52-53). Amin.

Semne și minuni, iar noi suntem la sfârșitul timpului.

Apoi au urmat o mie de ani de întuneric, după care a apărut o nouă răscruce, atunci când protestantismul s-a despărțit de catolicism, prin Luther. A urmat John Wesley, care a predicat despre vindecarea divină și prin care au fost vindecați bolnavii. Voi știți că trezirea a fost urmată de semne și minuni, dar mergeți numai și vorbiți despre așa ceva într-o biserică metodistă, și veți fi dați afară imediat.

Când John Wesley era la Withfield și mergea călare ca să se roage pentru o femeie bolnavă, calul său a alunecat și și-a rupt un picior. Imediat, Wesley s-a dat jos de pe el, l-a uns cu ulei în Numele Domnului, după care a încălecat și și-a continuat drumul.

Acesta era un alt timp de răscruce.
Amin.

Biserica anglicană l-a persecutat din cauza predicării vindecării divine, ceea ce se întâmplă și astăzi. Astfel, într-o zi, au dat drumul la niște vulpi asupra lui. Atunci Wesley i-a spus celui ce făcuse acest lucru: „Nu va apune soarele de trei ori până când mă vei chema să mă rog pentru tine!”

Și într-adevăr, a murit chiar în noaptea aceea, din cauza stomacului, în timp ce-l striga pe Wesley ca să se roage pentru el. Vedeți? Un timp de răscruce. Aleluia.

Voi ați devenit atât de organizați,
atât de împărțiți în culte încât ați ajuns să spuneți:

„Eu aparțin la aceasta sau la aceea și asta este totul!”

O, sărmanilor, dacă acesta este sprijinul vostru, nădejdea voastră, atunci Dumnezeu să aibă milă de sufletele voastre păcătoase. Acum oamenii bisericii au ajuns niște oratori.

De ce? Pentru că nu mai au credința de modă veche pe care o aveau părinții noștri. Da, acum totul seamănă cu o evanghelie de Hollywood, în care un tip dichisit vorbește unor cucoane cu ditamai cerceii și date cu destulă vopsea încât să poți vopsi un hambar.

Înainte, așa ceva era considerat păcat, oameni ai sfințeniei! Ce s-a întâmplat? Voi mergeați bine, dar acum ați început să vă faceți părul și să fiți ca lumea.

Nu vă enervați, ci ascultați-mă chiar dacă vă cade greu, pentru că ceea ce vă spun, vă va face bine. Desigur.

Și voi, pentecostalilor, erați sfinți, mergeați bine. Ce s-a întâmplat cu voi? Pavel a spus: „...cine v-a tăiat calea?”...(Galateni 5.7) Dacă atunci, acele lucruri erau păcat, sunt și astăzi. Diavolul și-a schimbat înfățișarea, dar nu și felul de a acționa. Încă este „în afaceri”.

Așa este și voi știți că acesta este adevărul. Ce este aceasta? Un semn al sfârșitului.

Acum vreau să le spun ceva păstorilor. Un prieten bun, predicator metodist, fratele Sturgeon, cântă adesea:

„Am deschis barierele,

Am deschis barierele,

Păcatul ne-a cuprins.

Am deschis barierele

Oile au ieșit

Dar cum au
intrat caprele?"

Acesta este adevărul: ați deschis
barierele.

Bătrânul John Smith avea aproape
nouăzeci de ani și era adus la amvon de alții, pentru a predica „puțin” (cam
două ore și jumătate) în biserica metodistă. El spunea: „Oh, ce rușine! Arde
inima în mine de rușine, când văd inele de aur pe degetele ficelor bisericii
metodiste”.

Oare ce ar gândi astăzi, dacă le-ar
vedea pe ficele bisericii metodiste în pantaloni scurți?

O, Doamne, ai milă!

Nu vedeți? Nu-i de mirare că astfel de
oameni au deschis barierele; că au pus apartenența la o biserică înaintea
părtășiei cu Hristos; că au lăsat deoparte camera de sus, unde obișnuiam să

mergem la rugăciune.

Și toate acestea, în timp ce metodiștii de modă veche cădeau cu fețele la pământ, plini de Duh Sfânt, încât erau stropiți cu apă ca să-și revină. Da, tații și mamele voastre au trăit asemenea experiențe, dar astăzi nu mai este așa ceva.

Nu a mai rămas decât mândria. Ar trebui să vă întoarceți la vechea cale și să credeți și voi în acele lucruri, pentru că ați lăsat barierele jos și iată ce aveți ca urmare.

Ați clocit niște necredincioși, predicatori ai Evangheliei sociale, ai educației în locul mântuirii, ai lumii. Așa este.

Voi spuneți: „Predicatorule, de ce ești atât de dur cu privire la lucrurile acestea?”

Adevărul este că e timpul să fim neîndurători. Așa este. Este timpul să spunem adevărul.

Imaginați-vi-l pe Ioan Botezătorul, cel plin de Duhul Sfânt, când Irod trăia cu soția fratelui său Filip. Parcă îi aud pe diaconi spunând: „Să nu predici despre căsătorie și divorț!”

O, era posibil oare ca Ioan cel plin de Duhul Sfânt să stea liniștit?

Cu pieptul său păros, încins cu o veche piele de oaie, el apare în fața lui Irod și îi spune: „*Legea nu-ți îngăduie s-o ai de*

soție.” (Marcu 6.18). Amin.

Noi am avea nevoie ca Dumnezeu să ne dea cât mai mulți oameni ca el, oameni care să numească negrul negru și albul alb; care să predice Evanghelia fără compromisuri, vechea Evanghelie a lui Isus Hristos și care să creadă că această Biblie este adevărată; care să-L ia pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, pentru că atunci vor avea loc multe lucruri minunate.

Da, atunci minunile vor reapare în Biserică. Voi știți cu toții că suntem în timpul sfârșitului, în timpul când predicatorii sociali încep să spună: „Oh, zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva. Este o prostie!”

Iată însă că Dumnezeu reapare în scenă. Atotputernicul vorbește, așa că cel bolnav este vindecat, orbul vede, surdul aude, infirmii umblă, demonii sunt scoși afară. Duhul Sfânt așează în biserică daruri, așa că bărbații au vedenii și apar prorocii.

Ce este aceasta? Sfârșitul. Am ajuns la răscruce.

Și dacă Isus Hristos face astfel de lucruri, aceleași pe care le-a făcut când a fost pe pământ, vor crede ei oare? Amintiți-vă că atunci au fost zeci de mii, milioane care L-au respins, iar astăzi va fi la fel. Acum, când Diavolul este liber, când toate puterile iadului sunt aruncate în luptă, el se va ridica cu atât mai mult, cu imitațiile și prefăcătoriile lui. Așa a fost atunci și așa va fi și astăzi.

Noi suntem la sfârșitul timpului, iar Dumnezeu Se descoperă prin semne și minuni. Creștinilor care până acum ați

lucrat fără a avea Duhul Sfânt, de ce nu aruncați încăpățânarea de a face voia voastră, de ce nu veniți la Dumnezeu ca să fiți reînnoiți, născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu? Dacă în inima voastră nu credeți în minuni, dacă nu credeți că Dumnezeu face și astăzi asemenea lucruri, cu voi este o mare problemă, pentru că dacă Dumnezeu este încă Dumnezeu, atunci trebuie să facă aceleași lucruri ca și în trecut. Da, El trebuie să fie același.

Dacă Și-a pierdut puterea, este un Dumnezeu mort, iar eu vă întreb: Ce bine mai poate face Dumnezeul lui Ilie și al lui Moise dacă este mort? Dacă nu este Același, înseamnă că nu este decât un personaj istoric. Dar nu, El nu este un Hristos istoric, ci este Hristos cel Înviat și toată puterea și plinătatea Lui locuiește printre noi acum, deoarece El este Același ieri, azi și în veci. Amin.

Noi suntem la răscruce. Uitați-vă în jur. Lumea tremură, iar păstorii spun: „Știi, este ciudat că medicina modernă recunoaște chestiile astea, și uite ce mult scrie despre ele. Ziarele sunt pline de relatări despre minuni. Ce se întâmplă?”

Da, ei nu sunt de acord cu vindecarea divină, ci spun: „Păi vă spun eu, doctore (în teologie) Jones. Uitați-vă numai ce a spus Moody despre aceasta.”

„Da, Moody avea dreptate pentru epoca lui, dar ea nu mai este valabilă astăzi.”

Cu ani în urmă, un savant francez a spus și a demonstrat științific că dacă un om va merge cu „infernala” viteză de treizeci mile pe oră (cam cincizeci și trei de kilometri pe oră) va zbura de pe pământ deoarece gravitația nu-l mai poate reține. Eu vă întreb însă: credeți că știința modernă îl mai ia în considerare pe acest savant? Astăzi ne deplasăm cu o viteză de o sută șaiszeci de mile pe oră (aproximativ două sute optzeci de

kilometri), fiindcă știința a mâncat din pomul cunoștinței și nu zburăm de pe pământ.

Da, cunoștința merge departe, până când într-o zi va cădea. Dar Pomul vieții nu va avea niciodată sfârșit. Noi avem resurse infinite, dar voi vă temeți să pășiți înainte și să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Moody

avea dreptate pentru timpul acela, dar frate, noi nu mai călătorim în carul cu boi, ci Biserica Dumnezeului celui viu a trecut la avionul cu reacție. Da, noi am progresat, așa că avem semne și minuni și abia am început.

Atotputernicul vorbește, iar minunile au loc sub ochii noștri. De ce nu vreți să veniți cu noi, pentru că am vrea să vă avem alături. Eu nu spun că acum nu ești pe cale, dar aș vrea să vii în binecuvântare, deoarece Biblia spune că într-o zi oamenii vor fi loviți cu boli și cu tot felul de urgii, astfel încât le va putrezi carnea stând încă în picioare și așa mai departe.

Dar tot Biblia este aceea care spune:

„Nu te atinge de nici unul dintre cei care au pecetea Dumnezeului celui viu pe frunte!”

Și noi știm că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt.

Frați sâmbetiști, eu nu vreau să fiu în dezacord cu privire la începutul celei de-a șaptea zi, dar nu există nici un verset care să arate așa ceva. În Efeseni 4.30 este însă scris: *„Nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru*

ziua răscumpărării.”

În ce privește „semnul fiarei”, el este respingerea Duhului Sfânt. Cine va primi acest semn, nu va intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu, nici nu va fi iertat vreodată, deoarece Cuvântul spune că cel ce păcătuiește împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.

Vedeți? Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, iar semnul fiarei este ungera Satanei, și fiecare om va trebui să-l primească pe unul dintre ele.

De ce nu vreți să primiți chiar astăzi Duhul Sfânt? Dacă voi, cei prezenți aici, ați crede și v-ați ruga doar câteva clipe, ar avea loc o mulțime de semne și minuni și aceasta chiar în după-amiaza aceasta. Da, s-ar putea întâmpla orice.

Noi suntem la răscruce. Aceasta este cea de-a șaptea răscruce, iar cineva întreabă: „Și după aceasta ce urmează, frate Branham?” Intrarea în Mileniu. Așa este. După această răscruce, noi vom intra în veșnicie, iar timpul se va încheia.

Priviți numai la sfârșitul dramatic al acestei lumi. Ce se întâmplă? Ce-i face pe oameni să fie atât de nervoși?

De ce până și psihiatrii vin ca să se roage cineva pentru ei?

Da, epoca în care trăim este o epocă

a nervoșilor. Oamenii nu mai au răbdare să aștepte. „Brrrrr!” (fratele Branham imită un motor puternic), trec cu nouăzeci de mile pe oră (aproximativ o sută cincizeci de kilometri pe oră), frânează brusc, iau o bere și apoi pleacă mai departe și fac accidente. Ce se întâmplă? De ce sunt cu toții atât de grăbiți, încât nu mai au timp nici măcar de o vizită scurtă? Nu mai aveți prieteni. Nu mai aveți timp nici ca să vă cunoașteți vecinii, deoarece sunteți mult prea grăbiți. De ce? Pentru că suntem în desfășurarea unei mari drame. Așa este.

**Națiunea este ca un leu înfometat,
dar Dumnezeu Își va lua Biserica la timp, înainte ca să i se poată face
vreun
rău.**

Odată am stat și m-am uitat la o vulturoaică ce-și scutura cuibul, așa cum spune Biblia. Eu păzeam vitele la o fermă și o urmăream prin binoclu, întrebându-mă: „Oare ce se petrece acolo sus?” Se auzeau o mulțime de piuituri pentru că vulturoaica își scotea puișorii din cuib.

Cuibul vulturului este cel mai murdar și cel mai urât mirositor loc pe care l-ați văzut vreodată.

Vulturașii pe care-i priveam, nu cunoșteau decât cuibul lor urât mirositor și plin de ciulini și de spini. Și mama vultur, i-a luat pe aripile ei, după care s-a avântat cu ei în vale, unde i-a lăsat jos pe toți, așa că toți puișorii au început să țopăie în jurul ei.

„O”, mi-am zis, „dacă aceasta nu-i una din acele adunări de modă veche, nu știu ce ar putea fi!”

Lumea trebuie scoasă din cuibul ei
împuțit (scuzați-mi expresia)! Da, vechiul cuib al lumii, plin de duhoare,
vărsături, adultere, tutun, whisky și petreceri, jocuri de cărți și orice
altceva fac așa zișii creștini, trebuie scuturat.

În ce vă privește pe voi,
penticostalilor, nici voi nu sunteți imuni la aceasta. V-am văzut făcând la
fel, pe alocuri, dar să nu vă gândiți că dacă aparțineți bisericii penticostale
veți scăpa! Adevărul este că Dumnezeu nu recunoaște biserica penticostală mai
mult decât pe celelalte. **EL recunoaște
numai credința fiecărui individ în El. Atât.**

Lăsați-mă să continui. Deci mama
vultur și-a lăsat puii acolo jos, deși ei cunoșteau numai vechiul lor cuib,
unde stăteau foarte rău, așa cum fac și păcătoșii. Când au dat însă de iarba
verde și moale, au început să se joace fericiți. „Aceasta-i una din adunările
de modă veche,” mi-am zis.

Foarte liniștiți, fără nici o grijă,
ei au început să ciugulească un fir de iarbă aici, un fir de iarbă dincolo.
„Oare de ce sunt atât de liniștiți?” m-am întrebat în timp ce-i priveam atent.

Fraților, urmăriți natura și-L veți vedea pe
Dumnezeu.

Am observat că după ce și-a lăsat
puii în iarbă, vulturoaica s-a avântat în zbor spre cea mai înaltă stâncă din
aproiere. Am întors binoclul după ea și am privit-o. Stătea acolo, măreață,
aranjându-și
penele, dar fără să-i scape din priviri pe puișorii aflați jos.

„O, Doamne, oare ce să înțeleg din aceasta? m-am întrebat privind-o. Dacă urmăriți desfășurarea lucrurilor din natură, puteți să-L vedeți pe Dumnezeu.

„Da”, mi-am zis, „Dumnezeu Și-a scos biserica din vechiul cuib al lumii și a așezat-o în țara Beula (vezi Isaia 62.4), unde este numai bucurie, strigăte de fericire și laude.

Apoi m-am gândit: „Dar dacă apare un coiot (lup de prerie)? Am privit din nou spre mama-vultur, care privea foarte atentă în toate părțile, după care mi-am zis:

„Așa este, Doamne. Tu ai urcat în slavă și stai la dreapta lui Dumnezeu, în timp ce ochii Tăi mă urmăresc tot timpul.”

Da, ochiul Său ne urmărește tot timpul ca să vadă orice pericol.

Dacă acel coiot s-ar îndrepta spre puii ei, vulturoaica s-ar rezezi imediat asupra lui. Așa este.

Deci, de ce vă îngrijorați atâta timp cât ochiul Său veghează asupra voastră? Simțiți-vă bine și lăudați-L pe Dumnezeu.

Lăudați-L pe Dumnezeu, purtați-vă bine cu aproapele, trăiți corect, purtați-vă drept, fiți creștini adevărați și nu tremurați de frică gândindu-vă la ceea ce ar mai putea veni.

Ce mai contează, căci tu mergi în răpire, iar Cuvântul spune că nici moartea nu

ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru. (Romani 8.39).

Am stat și i-am privit cam o oră, după care am auzit un tunet undeva în nord, departe. Atunci am văzut cum vulturoaica și-a ridicat capul și a privit atentă în direcția aceea: simțise furtuna.

A țipat cât a putut de tare și am văzut cum puii s-au adunat imediat la un loc, după care ea a coborât în mijlocul lor, iar puii și-au găsit fiecare câte un locșor în penele ei, ținându-se cu ciocul.

Când toți au fost gata, mama-vultur a zburat până la un adăpost, prin vântul care bătea cu șaiszeci mile pe oră (aproximativ o sută de kilometri pe oră) până la stâncă.

Atunci m-am gândit: „O, Dumnezeule, într-o zi vei veni și ne vei duce pe aripile crucii, prin furtuna vieții, la Stânca siguranței.”

Nu cu mult timp în urmă, aici în Gary, Indiana, am văzut ceva interesant. Eu am vizitat o fabrică în care se fac tot felul de piese. Era spre sfârșitul programului și toate strungurile erau în funcțiune.

În timp ce discutam cu bărbatul care mă conducea, am auzit sunând o sonerie. Imediat toți oamenii au încetat lucrul și au început să măture șpanul spre mijlocul halei.

„De ce fac aceasta?” l-am întrebat pe ghid.

„Vei vedea imediat”, mi-a răspuns el.

După ce au adunat tot șpanul, s-a auzit ceva ca un claxon: „Tit, tit!” și atunci toți muncitorii s-au retras la o parte.

„Acum privește!” mi-a spus ghidul și a apăsat pe un buton. Imediat s-a auzit un zgomot.

„Ce este aceasta?” am întrebat mirat.

„Așteaptă.” Apoi a adăugat: „Dă-te puțin înapoi.” M-am dat, iar după aceea am văzut cum a început să coboare un electromagnet mare. Când a ajuns la un picior sau două de podea (treizeci sau șaizeci de centimetri), bucățile de metal s-au lipit de el, după care s-a dus cu șpanul la o cuvă mare, unde s-a demagnetizat, așa că tot șpanul a căzut acolo. (Acel șpan va fi topit și apoi se va face din el o altă materie primă).

Văzând aceasta, am spus: „Aleluia!”

„Ce s-a întâmplat?” m-a întrebat de data aceasta ghidul pe mine.

„Mă simt foarte bine”, am răspuns.

„Ce vrei să spui?”

„Cunosc și eu un Magnet uriaș care va veni într-o zi. (Aleluia). Dumnezeu va apăsa butonul și... Dar aș vrea să te întreb ceva: „De ce nu s-a lipit tot șpanul de magnet?”

„Nu toate bucățile de șpan sunt magnetizate. Unele sunt din aluminiu și magnetul nu le poate atrage.”

„O, Slavă lui Dumnezeu”, am răspuns eu.

Vedeți? Noi suntem ca acel șpan, dar cel mai bun lucru este să fii magnetizat. Așa este.

După aceea am arătat spre o piesă mare de fier și am întrebat: „Dar piesa aceea mare de ce n-a fost luată?”

„Pentru că este prinsă de podea.”

„O”, am spus atunci, „Dumnezeule, ai milă!”

Haideți să fim magnetizați cu Duhul Sfânt așa încât atunci când va veni Isus Hristos, să poată lua aceste trupuri fragile și muritoare și să le pună în cuva lui Dumnezeu de unde vom ieși nemuritori, trăind pentru totdeauna. O, ce zi glorioasă! Dar numai cei magnetizați se vor duce.

Să ne rugăm:

Tatăl nostru ceresc, venim smeriți la Tine, din toată inima, sufletul și mintea noastră. O, Doamne, noi suntem la răscruce! Dumnezeu veșnic și Atotputernic, la Cuvântul Tău apar semne și minuni, de aceea Te rog ca în clipa aceasta să vorbești fiecărui suflet aflat aici, astfel încât începând de azi înainte, să devină fiii Tăi. Îngăduie aceasta, Tată ceresc, pentru că Tu cunoști tot ce este al Tău și ai spus că „*Tot ce este al Meu vine la Mine. Tot ce Mi-a dat Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.65). Acesta este motivul pentru care aș vrea, Doamne, ca aici să fie din aceia pe care Ți i-a dat Tatăl.

Cuvântul spune că credința vine prin auzirea Cuvântului și noi știm că ne aflăm la un timp de răscruce, la sfârșitul lumii, așa că am fost așezați pe cântar și găsiți ușori. Poate că mai sunt milioane și milioane de oameni care încă nu cred că Tu ești Același ieri, azi și în veci, care au o formă de evlavie, dar Îți tăgăduiesc puterea și-Ți neagă Cuvântul.

Tu ai spus că așa va fi și noi o vedem cu ochii noștri. Da, oamenii aparțin unei biserici, au tot felul de ritualuri, se botează în multe feluri, se stropesc în multe feluri, au studii teologice și numele trecut în registrul unei biserici, dar neagă puterea Ta, având numai o formă de evlavie. Ei neagă puterea Duhului Sfânt, care poate să schimbe viața oamenilor și să-i nască din nou și zic: „Să fugim de așa ceva!”

Te rog să ridici pretutindeni voci care să strige în această zi, că Tu pregătești o nouă „Arcă” și că Trupul lui Isus Hristos se formează, iar într-o zi va fi luat în văzduh ca să fim pentru totdeauna cu Domnul.

O, Dumnezeu veșnic, dacă astăzi se

află în locul acesta o astfel de persoană, Te rog s-o uzi Tu, pentru că eu am semănat Cuvântul Tău. Fie ca toți cei care sunt departe de Tine să-L primească astăzi pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.

Ai milă de fiecare bărbat și femeie care se află în locul acesta și nu sunt născuți din nou. Amin.

Prietene astăzi totul depinde de tine. S-ar putea ca astăzi să fie ultima zi când îmi auzi glasul, deoarece atunci când voi reveni în locul acesta, mulți dintre voi vor fi trecuți dincolo. Sau poate că eu voi trece, pentru că totul depinde de Dumnezeu.

Neuitând această posibilitate, aș vrea să vă întreb câți dintre voi sunteți siguri că ați fost născuți din nou? Știți aceasta?

Isus a spus: *„Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.17).

Privind această făgăduință, voi puteți să vă dați seama dacă sunteți sau nu născuți din nou. Și aș vrea să nu uitați că tot Isus a spus: *„Dacă un om nu este născut din nou (nu contează cât de bun ești, nici cât bine ai făcut), nu va vedea Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3.3). Dacă ești în situația aceasta, ridică mâna spre Dumnezeu și spune: „Tată ceresc, ai milă de mine și dă-mi nașterea din nou!”

Crezi aceasta? Vrei să-ți ridici mâna? Este cineva aici care este conștient că se află în fața divinității? Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Și pe tine surioară. Aceasta este sinceritate. Adevărată sinceritate.

Acum ar trebui să credeți, deoarece este timpul pentru aceasta. Mai este cineva? Să nu uitați, că eu vă văd mâna, dar nu aceasta contează, ci este nevoie ca Dumnezeu să-o vadă.

Poate că într-o dimineață sau într-o seară, vei simți o durere ciudată într-o parte iar atunci vei întreba: „Ce o fi aceasta?” după care dai repede telefon după medic. Apoi durerea începe să coboare, iar medicul spune: „Atac de inimă. Mai are doar câteva minute de viață”.

Acesta este motivul pentru care ar trebui să profiți acum de timpul pe care-l ai pentru nașterea din nou, pentru a-L cunoaște pe Isus.

Poate spui: „Păi, eu îl cunosc pe primar. Mă am bine cu păstorul.” O, lasă aceasta acum! Eu vorbesc despre nașterea din nou și despre Isus, de aceea nu ajunge să-ți închipui că ești născut din nou, nici să ai numai o părere despre aceasta, ci trebuie să fii cu adevărat născut din nou. Eu nu mă refer la vreo lucrare psihologică, emoțională, ci mă refer la o experiență adevărată. Tot ce pot face eu, este să vă aduc Cuvântul curat al lui Dumnezeu și să vă spun Adevărul, deoarece sunt numai un om, dar depinde de voi ce veți face cu El.

Dacă credeți mesajul pe care vi l-am adus, dacă credeți că suntem în timpul sfârșitului, când toți cei fără Dumnezeu vor fi retezați definitiv (voi știți că aceasta se poate întâmpla peste o oră), cum de nu vreți să vă ridicați mâna și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă de mine!”?

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Ți-ai adus copilașul pentru rugăciune?

Dumnezeu
să vă binecuvânteze. Altcineva?

Gândiți-vă: Ce te vei face dacă
aceasta este ultima zi din viața ta? Nădăjduiesc că nu va fi și că vei trăi
astfel încât să-L vezi pe Isus venind.

Dacă nu ești sigur că ești neprihănit,
nu ai vrea să ridici mâna? Bine.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe
tine, soră. Încă doi oameni și-au ridicat mâinile.

Aici este o
Fântână umplută cu sânge,

Tras din venele lui Emanuel

Unde se aruncă păcătoșii.

Și își șterg petele vinovăției;

Fiecare pată s-a dus.

Credeți că se vor duce chiar acum?

Dacă veți crede din toată inima, toate petele vă vor fi spălate...

.....

...Ce

îmi poate spăla păcatele? Sângele lui Isus. Ce mă poate face întreg din nou?
Sângele lui Isus și nimic altceva.

Ce înseamnă Hristos? Dacă i-am aduna
pe toți proorocii împreună și i-am întreba ce a însemnat El pentru ei, ce ne-ar
răspunde? Ce a însemnat El pentru sutașul roman care a zis cu mâna pe inimă: „*Cu
adevărat acesta a fost Fiul lui Dumnezeu?*”
(Matei 27.54).

Ce a însemnat El pentru Iuda
Iscarioteanul? Ce înseamnă El pentru un om care a scris aceste cântece vulgare
pe care le cântă tinerii din școală; aceste cântece la modă, care trimit mii de
suflete în iad?

Ce credeți că va însemna pentru ei
venirea Domnului? Ce vor însemna toate fotografiile acestea vulgare?

Ce a însemnat Hristos pentru Eddie
Perronet, când a fost prigonit pentru dreptate?

Într-o zi, îi vor interzice poeziile
și nu-i vor mai asculta cântecele. Dar acest bărbat a plâns, deoarece a fost
atins de Duhul Sfânt, așa că a scris:

Toți salutați puterea
Numelui lui Isus!

Fie ca îngerii să I se închine,

Să aducă coroana

Și să-L încoroneze Domn peste toate.

El a scris cântecul venirii Domnului
Isus și îl vom putea întreba: „Ce înseamnă asta?”

Pe Hristos, Stânca tare voi sta

Celelalte temelii sunt din nisip.

Ce-am să-i spun într-o zi lui Fanny Crosby cea oarbă?

„Ce
înseamnă El pentru tine, Fanny Crosby? În toată viața ta nu ai văzut nici măcar
o rază de lumină. Ce înseamnă El pentru tine?”

Dacă
aș întreba-o, ea ar răspunde:

„Nu trece pe lângă mine, o ,
Mântuitorule,

Ascultă-mi strigătul smerit....

Nu trece pe lângă mine,

Tu, liniștea mea,

Ești mai mult decât viața pentru mine,

Pe cine mai am eu pe pământ afară de
Tine?

Pe cine mai am eu în cer afară de
Tine?"

Altcineva a scris:

Trăind, m-a iubit;

Murind, m-a salvat;

Fiind îngropat, mi-a îngropat păcatul;

Înviind, m-a eliberat pentru totdeauna

Și într-o zi va reveni, oh, ce zi
glorioasă!

Puteți cânta în inima voastră aceste

cântece ale lui Dumnezeu? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu apreciez mult răbdarea voastră și tot ce ați făcut.

Aceeași Evanghelie a Domnului Isus

Hristos, pe care v-am propovăduit-o și care a îndepărtat fiecare păcat al vostru, poate să îndepărteze și bolile pe care le aveți, deoarece El a fost rănit pentru păcatele noastre, și prin rănilor Lui noi suntem vindecați.

Ascultați ce a spus Isus în Ioan

3.14: *„Și, după cum a înălțat Moise șarpele de aramă în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului.”*

De ce a ridicat Moise șarpele de aramă?

Pentru că oamenii cârteau și au căzut din nou în abatere, vorbind împotriva lui Dumnezeu și a robului Său. Acesta este motivul pentru care au fost mușcați de șerpi și erau pe moarte. Atunci, Moise a ridicat șarpele pentru iertarea păcatelor lor și pentru vindecarea trupurilor lor, iar Fiul Omului a fost înălțat pe cruce din aceleași motive.

Priviți: *„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.”* (1 Petru 2.24). Vedeți? Este scris la trecut: *„Ați fost vindecați.”*

Credeți aceasta? Puteți să primiți acest Cuvânt? Dacă da, atunci cancerul vă va părăsi; tumoarea va dispărea; ochii orbilor se vor deschide; urechile surzilor vor auzi etc.

Unde este păstorul? Vino aici, pastore,
pentru că aş vrea să ne rugăm împreună. Câți lucrători se află aici și cred în
rugăciunea pentru bolnavi? Să vă văd mâinile, pentru ca păstorii să vadă unde
sunteți. Îi vedeți, păstorilor? Fiecare păstor și oamenii de lângă el, să ne
ridicăm cu fața spre mulțime. Așa este bine. Să ne rugăm.

Pastore, vino aici, te rog.

Ascultați. Dacă sunteți aici și v-ați
hotărât pentru Hristos, dacă doriți să fiți umpluți cu Duhul Sfânt, priviți la
păstorii care se află aici pentru că cred în această Evanghelie pe care o
predicăm. Da, ei sunt aici pentru că Îl iubesc pe Domnul Isus. Ei sunt aici
pentru că cred această Evanghelie.

Dacă vreți să vă apropiați de Dumnezeu,
dacă vreți să primiți botezul Duhului Sfânt, dacă vreți să vă rugați împreună
cu cineva, mergeți fiecare la biserica lui, pentru că acești păstori sunt
bărbați cu frică de Dumnezeu.

Ei sunt de aici, din vecinătate. Voi
îi cunoașteți și știți că sunt copiii lui Dumnezeu. Acum, mergeți unde doriți
și fiți drepti înaintea lui Dumnezeu.

**În ce-i privește pe acești oameni, ei vor
crede în vindecarea divină sau nu se vor mai putea ține pe picioare.**

Totuși, eu cred că ei nu se rușinează
de credința lor și că au venit aici ca să dovedească aceasta.

Eu îi apreciez pe oamenii aceștia ai

lui Dumnezeu și mă rog ca Dumnezeu să le binecuvânteze slujbele și lucrarea, astfel încât adunările lor să fie de două ori mai mari decât acum. Domnul să vă ajute să câștigați cât mai multe suflete pentru Hristos și să fiți însoțiți de semne mari și de minuni, în timp ce predicați acest mesaj al Evangheliei depline.

Acum, haideți să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Domnul să-Și reverse binecuvântările peste fiecare din voi.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru cei care și-au ridicat mâinile cu puțin timp în urmă, spunând că vor să fie născuți din nou. Ei doresc să primească Duhul Sfânt și să fie pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu.

Acum, chiar aici în apropiere, sunt păstorii trimiși de Tine, Doamne, care se ocupă cu hrănirea turmei. Ei nu se rușinează, ci stau cu îndrăzneală în prezența lui Dumnezeu, ca oamenii să vadă că ei cred în această Evanghelie veche și minunată.

Ei cred în botezul cu Duhul Sfânt;
cred în cea de a doua venire a lui Hristos; cred că suntem la sfârșit, de aceea încearcă să câștige cât mai multe suflete pentru Tine, Doamne

O, Dumnezeule veșnic,
binecuvântează-le slujbele. Unge-i cu puterea de a predica Cuvântul Tău, cu puterea vindecării, cu roadele Duhului,
până când în bisericile lor vor începe să aibă loc semne și minuni.

Îngăduie să înceapă și aici în Sturgis
o trezire de modă veche, care să zguduie întregul stat.

Tată, fie ca oamenii aceștia să primească
Duhul Sfânt înainte să răsară soarele mâine dimineață. Îngăduie aceasta, Te
rog.

Te rog să ai milă de cei aflați în
suferințe și neazuri, pentru că îi aducem la sângele Fiului Tău, Domnul Isus,
și Te rugăm să le dai credință, astfel încât să fie vindecați înainte de a
părăsi locul acesta, indiferent ce boală au.

O, Doamne, opt, zece sau chiar mai
mulți oameni și-au ridicat mâinile ca să fie amintiți în rugăciunea pentru
vindecare, de aceea, ca rob al Tău, Te rog să lași ca Duhul Sfânt să coboare ca
un vâjâit puternic și să ungă acest grup de oameni. Fă ca puterea care L-a
ridicat pe Isus din mormânt, să destrame întunericul din jurul lor, astfel ca
ei să se ridice în picioare pe deplin vindecați.

Îngăduie aceasta, Doamne și primește
rugăciunea pe care Ți-o înălțăm în Numele Domnului Isus Hristos.

Cu capetele plecate și cu inimile
smerite în fața Domnului, aș vrea să cântăm împreună încetișor o cântare:

Pot, voi crede, cred acum;

/:Pot, voi crede, cred acum;:/

Că Isus mă vindecă chiar acum;

/:Pot, voi crede, cred acum;:/

Că Isus mă vindecă chiar acum.

Credeți? Dacă da, atunci ridicați-vă și mărturisiți: „Îl primesc chiar acum pe Isus Hristos ca Mântuitor și Vindecător personal. Mă voi încrede în totul în El și-L voi sluji tot restul vieții mele.”

Dacă o veți face, ridicați-vă în picioare în timp ce vom cânta din nou:

/: Pot voi crede, cred acum:/

Că Isus mă vindecă chiar acum

Îl voi lua pe Cuvânt;

Îl voi lua pe Cuvânt.

El îmi aduce mântuirea

Și Îl voi lua pe Cuvântul Său.

Pentru că pot, voi crede, cred acum;

/:Pot,
voi crede, cred acum./

Nu este minunat? Nu-L iubiți? Acolo sunt metodiștii, bapțiștii, prezbiterienii, luteranii și penticostalii, așa că aș vrea ca în timp ce cântăm cântarea: „Așa-i că El este minunat?” să dați mâinile unii cu alții.

O clipă, căci n-am terminat. Dați-vă mâinile în timp ce vom cânta. Știi un cântec frumos, cu adevărat frumos, frate? Da? Atunci începe-l tu. Bine, dați-vă mâinile.

/: Minunat, minunat:/

Nu este minunat?

Ochii au văzut, urechile au auzit

Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu

Nu este minunat Isus, Domnul meu?

Acum haideți să spunem: „Slavă Domnului!”

O, sunteți bărbați puternici și femei voinice, așa că nu cred că nu puteți spune: „Glorie lui Dumnezeu!” Haideți să spunem cu toții: „Glorie lui Dumnezeu!”
Haideți: „Glorie lui Dumnezeu!”

Aceasta da, acum sună a adunare.

Poate cineva va spune ca acel lucrător care a zis într-o dimineață: „De ce ați strigat atât de tare în dimineața aceea?”

Iar vecinul i-a răspuns: „Dragă, ce n-am avut în fulger, am avut în tunet.” Da, tu trebuie să ai fulgerul ca să se audă tunetul.

Nu este El minunat? Domnul să vă binecuvânteze. Toți cei care-L iubiți pe Domnul din toată inima, ridicați-vă mâinile și spuneți: „Îl iubesc pe Domnul din toată inima!”

Când a fost pe pământ, Isus a spus: „Aveți credință în Dumnezeu”. Da, aveți credință și mășăluiți spre biruință. În ordine.

Mi-a plăcut mult să fiu aici cu voi, iar la despărțire doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Și pe păstorul vostru. Acum voi lăsa slujba păstorului vostru, fratele Jackson. Să ne plecăm cu toții capetele...

-

Amin -